

ПОРАДИ ТРЕНЕРКИ, ЯК ПОВЕРНУТИСЯ У ФОРМУ **с.12**

16 січня 2025 року №3

ЩО ВАРТО ЗНАТИ ПРО МЕТАПНЕВМОВІРУС **с.5**

KAZATIN.COM

У КОГО З НАШИХ СІМЕЙНИХ ЛІКАРІВ НАЙБІЛЬШЕ ПАЦІЄНТІВ

► Майже чотири десятки сімейних лікарів працює на теренах колишнього Козятинського району

► Серед них є лікарі загальної практики, терапевти та педіатри. Із ким підписали найбільше декларацій — дізнавалися наші журналісти

с.4

ЯКЩО В БУДИНКУ ПОГАНІЙ ГОСПОДАРНИК

► Що робити, якщо голова ОСББ не справляється з обов'язками, ігнорує збори, але не хоче покидати свою посаду? Експерти пояснили, як «знайти управу на погане правління»

с.2

УНІКАЛЬНІ КУТОЧКИ ПРИРОДИ КОЗЯТИНЩИНИ

► Чи знали ви, що через два села Козятинщини проходить шлях, яким птахи з усієї Європи мігрують на зимівлю? А в одному з наших лісів ростуть рідкісні орхідеї. Цікаві факти про заказники краю

с.10

РЕКЛАМА

ТВОЄ КОЛО
ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ

**КУПИМО
ЗЕМЕЛЬНИЙ ПАЙ
в оренді та без оренди**

+38 (067) 212 16 15 +38 (095)805 06 84 tvoekolo.com.ua

544551

ПЕРЕДПЛАЧУЙ ГАЗЕТУ **RIA Козятин**

ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ

1 місяць – 37,80 грн | 6 місяців – 210,8 грн
3 місяці – 108,40 грн | 12 місяців – 415.60 грн

Передплатний індекс **91531**

Оформити передплату ви зможете у будь-якому поштовому відділенні

«НЕ БУВАЄ ПОГАНОВОГО ПРАВЛІННЯ ОСББ. ВОНО ТАКЕ, ЯКЕ ОБРАЛИ»

Ситуація ■ Що робити, якщо голова ОСББ не справляється зі своїми обов'язками, ігнорує зібрання співвласників будинку, але не хоче покидати свою посаду? Експерти роз'яснили, як «знайти управу на погане правління»

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

До нашої редакції звернувся мешканець багатоквартирного будинку пан Павло. Він повідомив, що голова їхнього ОСББ не звітує перед співвласниками будинку, не проводить загальних зборів. «Ми не знаємо, куди і на що йдуть наші гроші. Допоможіть знайти управу на нашого голову ОСББ», — казав чоловік.

Пан Павло розповів, що голову ОСББ згаданого будинку ніхто не обирав.

— Наш попередній голова отримала підвищення в посаді, а нас поставила перед фактом, що це наш новий голова правління, — розповідає чоловік. — Більш як за три роки свого правління він у 6 разів підняв ціну на квартплату, з 0,88 гривні до п'яти гривень за метр квадратний. Обіцянок було багато: вікна у під'їздах планували замінити на пластикові, в під'їзді — зробити хоча б косметичний ремонт. А то як пробрили стінки при ремонті, цементним розчином замастили — так воно стоїть у жалюгідному стані вже другий рік.

— Ще одна у нас біда у підвальному приміщенні. На початку війни ми прибрали, тільки сміття на купках там так і залишилось. Причина — правління не може замовити транспорт і відвезти його, — продовжує пан Павло. — Підвальні приміщення позакривали на штаби і вимкнули освітлення. Що робити нам, мешканцям будинку, на випадок повітряної тривоги? У 2021 на наше правління було виділено 91 тисячу 935 гривень одноразової допомоги на ремонт

зливної системи, ремонт сходових клітин, ремонт водопроводу та каналізації. На що були витрачені ті кошти, на сьогоднішній день мені не відомо. З цього приводу пан Карпович і я звернулися до помічника народного депутата Олега Каменного. Він звернувся до голови правління з листом і отримав звичайну відписку. Напишіть статтю, чи хоча б замітку, може так ми знайдемо управу на голову нашого правління.

Що співвласники багатоквартирних будинків незадоволені, як поводяться окремі голови правління — факти непоодинокі.

Якщо голова не хоче добровільно передати справи, достатньо створити ініціативну групу і вона має право скликати збори

Наступну історію нам розповів співвласник багатоквартирного будинку пан Анатолій.

— У нас був хороший голова та взяв самовідвід. На загальні збори прийшло 5 людей. З виду ніби всі хороші. Одному чоловіку запропонували: «Олег, будеш головою правління» і він дав згоду. Проголосували за нього четверо, в тому числі і я. Спочатку ніби за щось брався. У під'їздах замінили вікна і про це прозвітувала ревізійна комісія. Прозвітували, що замінили у кожному під'їзді по 10 вікон. Кажу голові ревізійної комісії, а не жирно вам буде на кожному під'їзді по 2 вікна дода-

Щоб «знайти управу» на правління, яке не влаштовує, далеко ходити не треба. Цією «управою» є самі співвласники багатоквартирних будинків, а саме загальні збори

ти? Потім все вони потайки робили. Дійшло до того, що ми вирішили змінити голову правління. Зібралось близько 70 людей, обрали нового голову — Наташу. Олег погодився передати справи. Наташа йому й каже: «Ти не просто справи передасиш, а й прозвітуєш». На ранок наступного дня біля 6-ти під'їздів робота кипить — плиткою закладають. Передумав він справи передавати. Наташа побігала за ним, мабуть з місяць, а зараз сама вже не хоче. Від початку війни у нас не було ні загальних зборів, ні звітів. Пів будинку у нас квартплата за квадратний метр три гривні, у другій половині — 5 гривень.

Що робити, коли мешканці багатоквартирного будинку не задоволені, як керують їх «господарством», ми запитали в Козятинському центрі безоплатної правової допомоги.

— Якщо у будинку створено ОСББ, то обов'язково обране правління — виконавчий орган об'єднання. Якщо голова не хоче добровільно передати справи, достатньо створити ініціативну групу і вона має право скликати загальні збори. На зборах — обрати членів правління. Кількісний склад та

термін роботи визначається також загальними зборами. Хто буде членами правління — також вирішують самі співвласники на загальних зборах ОСББ. Голова правління обирається або самим правлінням, або також може бути обраний загальними зборами, залежно від того, що про це каже статут, — пояснив Олександр Комар.

Таку ж думку, тільки іншими словами висловив заслужений будівельник України, помічник народного депутата Олег Каменний.

— Члени правління не «падають з неба», а свідомо обираються самими співвласниками багатоквартирного будинку. Це повинні бути люди, яких знають і яким довіряють. Правління підзвітне загальним зборам. Якщо робота правління співвласників не задовольняє співвласників — вони на загальних зборах можуть припинити повноваження всього правління або окремих його членів.

Для контролю за діяльністю правління закон передбачає обрання ревізійної комісії або ревізора. Ревізійну комісію також обирають загальні збори. При цьому закон має додаткову вимогу — членами ревізійної комісії

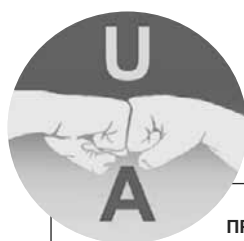
можуть бути виключно власники квартир або нежитлових приміщень у будинку. Ревізійна комісія має доступ до всієї документації ОСББ. Члени комісії зобов'язані проводити перевірку документів не менше одного разу на рік. Після перевірки ревізійна комісія надає загальним зборам свої висновки і затверджує кошторис на наступний рік, у всякому разі так має бути.

Є чимало законних способів «знайти управу» на правління, яке не влаштовує. І далеко ходити не треба — цією «управою» на правління є самі співвласники багатоквартирних будинків, а саме загальні збори, — «переклав» доступною мовою витяг із закону «Про ОСББ» Олег Каменний. — Тож не буває поганого правління ОСББ. Буває байдухе ставлення співвласників до діяльності ОСББ, це і є головною причиною проблеми під назвою «немає управи на правління ОСББ». Простіше створити ініціативну групу та провести збори. Коли голова правління не віддає печатку, то можна замовити нову, а його печатку вважати недійсною. Це той випадок, коли співвласники мають законні права самі собі допомогти.

РЕКЛАМА

1000 ГРН ВІД ДЕРЖАВИ – ВИТРАЧАЙТЕ
НА ПЕРЕДПЛАТУ ДРУКОВАНИХ МЕДІА
З «ЗИМОВОЮ ЄПІДТРИМКОЮ»

Микола Філонов оголосив старт конкурсу мінігрантів «Професійне зростання – 2025» в нашому районі

БЛОГ

ПРЕСЛУЖБА БЛАГОДІЙНОГО
ФОНДУ «УКРАЇНСЬКИЙ АЛЬЯНС»

Команда громадського об'єднання «Ми — Вінничани» спільно з БФ «МХП — Громаді» та БФ Миколи Філонова «Український Альянс» оголосила вже третій конкурс «Професійне зростання: мотивуємо на успіх».

З 20 грудня по 20 лютого цього року працівники підприємств, установ та організацій усіх форм власності соціальної та гуманітарної сфер Вінницької області можуть подати заявку на безповоротне отримання коштів на освоєння нових або вдосконалення наявних професійних навичок, розвиток фахових здібностей, покращення умов праці, започаткування власних проектів.

Як розповів нашому виданню співорганізатор конкурсу грантів Микола Філонов:

Пріоритетні напрямки поданих заявок у форматі проекту від учасників: адаптація до мінливих умов робочого процесу в умовах війни; посилення стресостійкості та вдосконалення особистого ресурсу; підвищення кваліфікації, професійний саморозвиток; покращення взаємодії з клієнтами/отримувачами послуг; поліпшення умов праці та особистого робочого простору.

Фонд конкурсу становить 2 млн 200 тис. грн. Розмір фінансування однієї ініціативи становить до 10 тис. грн. Одна особа може подавати лише одну проектну заявку. Бюджет ініціативи не передбачає власного внеску заявника.

У Хмельницькому районі (колишні Калинівський, Козятинський і Хмельницький райони, міста Хмельник, Козятин, Калинівка,

всі громади, села району) на перемогу можуть розраховувати 30 осіб.

Подати заявку на участь можна за посиланням на сайті:

Тоді, з поміж 223 заявок з Хмельницького району було визначено 20 переможців, але з огляду на найбільшу кількість в області бажаючих отримати гранти, Благодійний Фонд Миколи Філонова визначив ще 11 переможців, які отримали додаткові виплати від фонду.

Долучайтеся!

Готові допомогти і сприяти кожному фахівцю, який бажає вдосконалювати власні професійні навички, щоб працювати на користь України та на справу спільної Перемоги.

545992

В організації «Учасники АТО та патріоти Козятинської громади» змінився голова

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Напередодні нового 2025 року, а саме 27 грудня, в приміщенні будинку культури відбулися загальні збори громадської організації «Учасники антитерористичної операції/операції об'єднаних сил та патріоти козятинської громади». Мета зібрання — вибори голови організації.

На виборчі збори учасники організації зійшлися без голови. Едуард Жарук, який керував організацією по цей час, через свою зайнятість не може виконувати посадові обов'язки у повному обсязі, тому доручив Олегу Кайдановичу провести виборчі збори організації.

— Наша організація була заснована та зареєстрована в Мініс-

терстві юстиції України в травні 2019 року ветераном АТО Едуардом Жаруком, який був головою організації по теперішній час. З початку заснування наша організація активно включилася в життя громади, стала на захист прав і інтересів ветеранів АТО/ООС, допомагала сім'ям загиблих під час агресії російської федерації проти України Героїв, — говорив Олег Кайданович. — З початком повномасштабного російського вторгнення велика кількість членів нашої організації, в тому числі і Едуард Жарук, повернулися на фронт, щоб захищати нашу землю від агресора. Багато членів нашої організації не змогли повернутися на фронт через вік та незадовільний стан здоров'я, через інвалідність, отриману в бойових

діях проведення АТО/ООС. Але вони стали в стрій добровольчого формування територіальної громади і охороняли місто Козятин і громаду, допоки ЗСУ не відігнали агресора від Києва до кордону.

Голова організації Едуард Жарук доручив нам провести вибори нового голови правління. Визначайте, — сказав головуючий.

Після голосування було обрано новий керівний склад організації. Головою правління обрали ветерана АТО/ООС Олега Кайдановича. Його заступником — ветерана АТО Валентина Шпаківського.

Уже на правах голови організації Олег Кайданович назвав головні пріоритети організації: захист інтересів ветеранів АТО/ООС, членів організації та членів сімей загиблих воїнів, вирішення їх со-

ціальних та побутових проблем у взаємодії з органами державної та місцевої влади.

— Усі ми живемо у важкий час війни, коли вирішувати проблеми життя поодиночці важко, але коли кожен із нас буде відчувати за своєю спиною організацію однодумців, побратимів і друзів — це буде спрощувати в багатьох випадках вирішення всіх цих проблем. Тож,

шановні побратими, передавайте членам сімей загиблих Героїв, хто потребує допомоги у вирішенні життєвих проблем — громадська організація «Учасники АТО/ООС та патріоти Козятинської ТГ» запрошує приєднатись і не залишатися наодинці з життєвими негараздами, — сказав голова правління організації та закрити засідання.

РЕКЛАМА

ПРИВІТАЙТЕ
З днем народження!
або з іншим святом
на RIA Козятин

Аудиторія груп RIA Козятин

Фейсбук – 13 000 підписників
Instagram – 10 100 підписників
Viber – 1 654 підписників
Telegram – 6 100 підписників

Вартість привітання

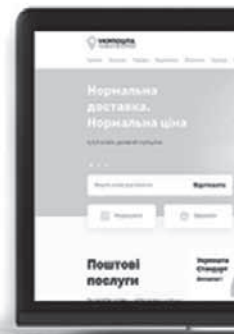
Привітання в одному пабліку – 700 грн*
* ціни вказані без урахування ПДВ

Передплати газету RIA Козятин
онлайн на сайті Укрпошти

- Швидко та без черг
- Сплачуй картою або за реквізитами

peredplata.ukrposhta.ua

УКРПОШТА
ГОЛОВНА ПОШТА КРАЇНИ

У КОГО З НАШИХ СІМЕЙНИХ ЛІКАРІВ НАЙБІЛЬШЕ ПАЦІЄНТІВ

На варті здоров'я ■ Майже чотири десятки сімейних лікарів працює на теренах колишнього Козятинського району. Серед них є лікарі загальної практики, терапевти та педіатри. Із ким підписали найбільше декларацій — дізнавалися наші журналісти

ОЛЕНА УДВУД

На теренах колишнього Козятинського району працює три Центри первинної медико-санітарної допомоги. Два з них територіально розташовані у Козятині, ще один — у Глухівцях.

У Центрі первинної медико-санітарної допомоги Козятинської міської ради працює лікарів найбільше — 21. І саме ця «первинка» обслуговує найбільше пацієнтів. Станом на четвер, 9 січня, з лікарями Козятинського ЦПМСД підписали декларації 29495 пацієнтів. Такі дані наводить інтернет-портал Національної служби здоров'я України. Найбільша кількість отримувачів послуг — це люди вікової групи 40-64 роки. Є одна пацієнтка-довгожителька, старша ста років і 165 немовлят. Кількість жінок та чоловіків серед пацієнтів майже однакова.

Центр первинної медико-санітарної допомоги Самгородської сільської ради (колишня районна «первинка») обслуговує Козятин, а також Самгородьку і Махнівську громади. Наразі тут працює 12 лікарів, які мають 13572 активні декларації з пацієнтами. Зауважимо, що це дані станом на четвер, 9 січня 2025 року.

Половина сімейних лікарів самгородської «первинки» обслуговує місто, при чому деякі працюють не лише в Козятині, а й паралельно у селах. І знову майже половина від усієї кількості пацієнтів — це люди віком 40-64 роки. Серед немовлят 507 пацієнтів і одна пацієнтка-довгожителька, старша ста років. Кількість жінок не надто переважає кількість чоловіків.

У Центрі первинної медико-санітарної допомоги Глуховецької

При підготовці публікації ми користувалися інтернет-порталом НСЗУ, у статті дані на 9 січня 2025 року

селищної ради працює чотири лікарі. Станом на 9 січня, вони мали 7576 активних декларацій. Знову ж таки, кількість жінок серед пацієнтів дещо більша, ніж чоловіків — 55,3%. Левова частка пацієнтів — це також люди віком 40-64 роки. Серед немовлят 24 пацієнти, а двом найстаршим — по 99 років.

Загалом у трьох «первинках» Козятинщини працює 37 лікарів. Розповімо вам про тих, із ким

підписали декларацій найбільше людей.

Наталія Асафова обслуговує 1865 пацієнтів. Працює у Козятинському міському центрі первинної медико-санітарної допомоги. Випусниця Вінницького національного медичного університету. Має першу кваліфікаційну категорію за спеціальністю «Загальна практика — сімейна медицина». Стаж роботи понад п'ятнадцять років.

Олександр Кирилюк обслуговує 1871 пацієнта. Працює у центрі первинної медико-санітарної допомоги Самгородської сільської ради (колишня районна «первинка»). Обслуговує місто Козятин, а також Махаринці та Махнівку. Лікар загальної практики, сімейний лікар. Має вищу кваліфікаційну категорію. Стаж роботи — 45 років.

Людмила Рожанська обслуговує 1878 пацієнтів. Працює у козятинській «первинці». Ви-

пусниця Вінницького національного медичного університету імені Пирогова. Має другу кваліфікаційну категорію за спеціальністю «Загальна практика — сімейна медицина». Стаж роботи понад десять років. Наразі перебуває у декретній відпустці.

Людмила Грицюк — сімейний лікар ЦПМСД Козятинської міської ради. Обслуговує 1904 пацієнти. Закінчила Вінницький медуніверситет у 2015 році. Лікар-спеціаліст за спеціальністю «Загальна практика — сімейна медицина». Стаж роботи — дев'ять років. Наразі перебуває у декретній відпустці.

Василь Міщенко — лікар загальної практики, сімейний лікар Центру первинної медико-санітарної допомоги Глуховецької селищної ради. Із ним підписали декларацію 1945 пацієнтів. Обслуговує Глухівці та Жежелів. Випусник Вінницького медичного університету. Має

вищу кваліфікаційну категорію за спеціальністю «Загальна практика — сімейна медицина». Стаж роботи — 40 років.

Галина Підгерська — сімейний лікар глуховецької «первинки», має 1982 декларації із пацієнтами. Обслуговує Глухівці та Жежелів. Закінчила Вінницький медуніверситет у 1993 році. Має вищу кваліфікаційну категорію за спеціальністю «Загальна практика — сімейна медицина». Стаж роботи — 30 років.

Найбільше пацієнтів у Олександра Балановського — 2061. Він — сімейний лікар Центру первинної медико-санітарної допомоги Глуховецької селищної ради. Обслуговує Глухівці та Білопілля. Випусник Вінницького національного медичного університету імені Пирогова. Має вищу кваліфікаційну категорію за спеціальністю «Загальна практика — сімейна медицина». Стаж роботи — 43 роки.

Сусідка померла, а її улюблениця привела цуценят

ОЛЕНА УДВУД

Днями отримали повідомлення від нашої постійної читачки з Махаринців Нелі. Зазвичай жінка до нас звертається, коли їй потрібно прилаштувати котиків, яких час від часу підкидають їй на подвір'я. Та цього разу допомоги махаринчанка попросила не для себе.

— Яку людину можна назвати надійною? Це та, яка ніколи не обманує, відповідальна за свої слова і якій можна довіряти, — каже пані Неля. — Але довіру треба заслужити, вона як гроші — важко заробити і легко втратити. Так от, такою надійною людиною є моя колега Раїса. Доброзичлива, співчутлива, терпляча.

Вона була для мене прикладом елегантності і вміння прощати. Працювала Раїса інженером на цукровому заводі, а я в неї була хіміком. Сьогодні ми живемо далеко одна від одної, але спілкуємось. Чому вам пишу? Сердечно прошу, допоможіть моїй колезі.

Як розповіла нам Неля, по сусідству з Раїсою жила жінка, яка тримала собаку. Сусідка померла, а за її чотирилапою улюбленицею стала доглядати Раїса. Не полишати ж напризволяще тварину, яка звикла до господаря. Чотирилапа красуня не була стерилізована, тож зовсім скоро на Раїсу чекав сюрприз — собачка, яку жінка взялася годувати, народила чотирьох цуценят. — У Раїси вже є своя собака і вона

не може таку ватагу прогодувати, — продовжує Неля. — Напишіть, будь ласка, про цуценят, можливо кому приглянуться і хтось захоче забрати. Це три хлопчики і дівчинка. Вони народилися у листопаді. Дуже грайливі та привітні, вже самостійно їдять. Їх мама невелика, вона приблизно сорок сантиметрів.

Хвостики чекають не дочекаються, коли знайдуть люблячих господарів, які про них піклуватимуться і даруватимуть своє тепло. Якщо ви давно мріяли про те, щоб завести чотирилапого друга — зараз саме час. Цуценят віддадуть безкоштовно, але лише у добрі руки. Хочете забрати — телефонуйте за номером (096) 05-96-483 (Раїса).

БЕЗ ПАНІКИ. ЩО ВАРТО ЗНАТИ ПРО МЕТАПНЕВМОВІРУС

Віруси ■ В інтернеті стрімко почала ширитися інформація про китайський метапневмовірус. Що це за хвороба така, що наробила стільки шуму, чи варто хвилюватися — розповів козятинський лікар-епідеміолог

ІРИНА ШЕВЧУК

Останнім часом китайський метапневмовірус у всіх на слуху. Про нього пишуть у телеграм-каналах, говорять у новинах. І якщо перші повідомлення про недугу сприймалися як «ля-калки», через брак інформації, то в подальшому почали публікувати роз'яснення і трохи заспокоювати. Ми вирішили побільше дізнатися про цей вірус і поспілкувалися з місцевим лікарем-епідеміологом Козятинського відділу Вінницького обласного Центру контролю та профілактики хвороб Костянтином Захваткіним.

— Цій хворобі не день, не місяць і навіть не рік, — пояснює Костянтин Захваткін. — У структурі інфекційних хвороб (грипу та ГРВІ) на нього просто не звертали уваги. Це традиційний вірус, який циркулює кожного епідемічного сезону. Я вважаю, що панікувати взагалі не варто. Просто йде сезонне підвищення захворюваності на грип та гострі респіраторні хвороби, які ми завжди спостерігаємо. Вірус має легкий перебіг (незначний головний біль, ломота, нежить, без високих

температурних проявів). Важкість полягає в швидкому поширенні виду збудника. Звісно, можуть бути й ускладнення, але тільки у тих, хто має супутні патології (цукровий діабет, гіпертонічну хворобу, ожиріння тощо). Та наразі ми не маємо показників для госпіталізації чи летальних випадків, як, наприклад, тоді, коли були перші хвилі ковіду. І школи не зачинаються на карантин, як це було при поширенні грипу з важким перебігом, високою температурою. Ми дивилися на показники захворюваності дітей і давали рекомендації про перехід на дистанційне навчання, аби зменшити контакт. Зараз ми це все спостерігаємо.

Зупинимось конкретніше на самій хворобі. За інформацією Центру громадського здоров'я МОЗ України, циркуляція метапневмовірусу (HMPV) починається переважно взимку і триває до весни. Інкубаційний період становить від 3 до 6 днів. Недугою може заразитися будь-хто, але у групу підвищеного ризику входять: новонароджені, діти до 5 років, люди старше 65 років, люди з астмою, які вживають стероїди, з хронічною обструктивною хворобою легень, з

імунодефіцитами внаслідок ВІЛ, злякисними новоутвореннями, або ті, хто переніс трансплантацію органів. Вірус значною мірою поширюється при близькому контакті з інфікованою людиною (повітряно-краплинним шляхом).

Тепер щодо симптомів. У переважній більшості випадків симптоми схожі на застуду або легкі випадки грипу: нежить, кашель, підвищена температура. У порівнянні з таким захворюванням, як грип, метапневмовірус зазвичай протікає значно легше й дуже рідко викликає ускладнення.

Запитали у нашого лікаря-епідеміолога, чи хворіли козя-

Вірус має легкий перебіг. Звісно, можуть бути і ускладнення, але тільки у тих, хто має супутні патології

тинчани на метапневмовірус, чи є такі дані?

— Метапневмовірус треба досліджувати у Вінницькій вірусологічній лабораторії. Ми беремо загальну кількість ГРВІ, грипу. Тому таких даних ми не маємо, — відповів лікар і дав рекомендації. — Для профілактики захворювання варто ретельно і правильно мити руки з милом, уникати контакту з хворими людьми, дотримуватися етикету кашлю і періодично провітрювати приміщення. Також, серед важливих рекомендацій — щеплення від грипу.

«Цій хворобі не день, не місяць і навіть не рік. Тому — без паніки», — каже про метапневмовірус козятинський лікар-епідеміолог Костянтин Захваткін

Як зауважив генеральний директор Вінницького обласного центру контролю та профілактики хвороб Ігор Матковський, у нашій області влітку минулого року було зафіксовано два випадки захворювання, викликаного метапневмовірусом, а з початку цього року — один. Тобто говорити про серйозну загрозу немає підстав. Тож, як бачимо, не варто панікувати. Дотримуйтеся елементарних, добре відомих нам правил і бережіть себе.

З метапневмовірусом розібралися. Поговорили і про грип, ГРВІ і ковід. На календарі середина січня, діти вийшли на навчання після двотижневих зимових канікул, яку ж маємо ситуацію по цих захворюваннях у цифрах?

За даними фахівців, на останньому тижні 2024 року всього було 137 випадків захворювань, з них 61 — діти. На першому ж тижні 2025 маємо 62 хворих, з них 22 дітей. Серед госпіталізованих — маленькі дітки від 0 до 4 років та від 5 до 14.

Запитали і про кашлюк. За 2024 рік виявили 20 випадків, за перший тиждень цього року — вже є один.

Наостанок нашої розмови лікар-епідеміолог дав поради батькам, діти яких сіли за парти.

— Якщо є ознаки ГРВІ, раджу кілька днів спостерігати за дитиною вдома, і якщо буде наростання симптоматики (температури, кашлю), краще одразу звертатися до свого сімейного лікаря і отримати відповідне лікування. Будьте здорові!

У ЦРЛ привезли новітнє обладнання для телемедичних послуг

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Нещодавно до Козятинської ЦРЛ надійшло новітнє обладнання для запровадження телемедичних послуг. Комплект устаткування та програмного забезпечення для облаштування робочого місця для телеметричних консультацій передали нашій лікарні з Вінницького обласного центру екстреної медичної допомоги та медицини катастроф.

Як повідомляють у лікарні, фахівець центру провів для медиків Козятинської ЦРЛ майстер-клас з користування телеметричним обладнанням.

— Наразі формується мережа закладів, які будуть з'єднані можливостями дистан-

ційного надання медичних послуг вузькопрофільними спеціалістами. І саме обласна «екстренка» стане логістичним центром з'єднання лікарень мережі, — інформують у ЦРЛ.

Разом з цим зауважують, що на Вінниччині планується під'єднати до мережі 16 робочих місць консультанта в обласних закладах третинного рівня (кардіоцентр, центр онкології, клінічний шкірно-венерологічний центр, ендокринологічний центр, клінічна психоневрологічна лікарня ім. Ющенка, обласна лікарня імені Пирогова, обласна дитяча інфекційна лікарня, обласна дитяча клінічна лікарня тощо) і 10 робочих місць у лікарнях вторинного рівня: у 9 кластерних та Козятинській ЦРЛ.

Телемедицина — це один із передових напрямів медицини, що полягає в наданні послуг пацієнту дистанційно.

«Телемедицина в Україні — це виключно про комунікацію між лікарями. Тобто будь-який лікар нашої лікарні, якому потрібна консультація фахівця більш високого рівня експертизи зі складного випадку, тепер має платформу, де він зможе обрати такого вузькопрофільного фахівця з обласних закладів медицини і записатися до нього на телеконсультацію в режимі реального часу (щось схоже на скайп-зв'язок), — йдеться у повідомленні ЦРЛ. — Що це означає для наших пацієнтів:

швидкий доступ до консультацій вузь-

копрофільних спеціалістів, незалежно від відстані;

оперативна передача медичних даних та зображень для точної діагностики;

можливість проведення онлайн-консультацій без необхідності виїзду до інших закладів».

БУВ ВОЇНОМ, ЛЮБЛЯЧИМ СИНОМ, ЧОЛОВІКОМ, БАТЬКОМ

Пам'ять ■ На фасаді відділку поліції відкрили меморіальну дошку на честь Миколи Степанюка. П'ятого серпня 2024 року Микола отримав важке поранення, а 8-го серпня славний воїн помер у реанімаційному відділенні лікарні ім. Мечникова

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Ще задовго до відкриття меморіальної дошки працівники поліції влаштували для колеги по службі почесну варту. Відкрила мітинг з нагоди відкриття меморіальної дошки Миколі Степанюку Дар'я Мінаєва. Вона говорила про жорстоку і криваву війну, яка увірвалася в домівки кожного українця і про тих, хто піднявся, щоб виборювати незалежність, свободу і наше майбутнє. Серед таких Героїв — старший лейтенант поліції, інспектор 2-го взводу 2-ї роти 2-го полку управління поліції особливого призначення (штурмовий полк «Цунамі») Департаменту поліції особливого призначення «Об'єднана штурмова бригада Національної поліції України «Лють» Микола Степанюк.

Почесне право відкрити меморіальну дошку надали мамі Героя Олені Валентинівні, татові Руслану Сергійовичу, сину Марку та дружині загиблого воїна Ілоні.

До освячення меморіальної дошки ведуча запросила настоятеля храму Святого Пророка Іллі отця Романа Масиру та настоятеля храму Покрови Пресвятої Богородиці отця Василя Влізла.

По завершенні молитви до меморіальної дошки поклали букети і корзини квітів. Близькі і друзі висловили співчуття родині загиблого захисника України.

Дар'я Мінаєва розповіла біографію Героя.

Микола народився 19 травня 1998 року в селі Великі Кутищі Калинівського району. Згодом родина переїхала в село Молотківці

Козятинського району. У 2004 році Микола пішов до Безіменської школи. З дитинства мріяв стати поліцейським і дуже впевнено та наполегливо йшов до своєї мети. По закінченні школи у 2015 році вступив у Національну академію внутрішніх справ на спеціальність «Правознавство». Був нагороджений пам'ятною медаллю «Учасник військового параду» та ювілейним пам'ятним знаком «95 років Національній академії внутрішніх справ».

У червні 2019 року після закінчення навчання пішов працювати оперуповноваженим у Козятинське відділення поліції. Одружився. У 2020 році у їхній сім'ї народився син Марк.

Микола був надзвичайно старанним та відповідальним, справдливим, цілеспрямованим. Всі свої плани та мрії старався якнайшвидше втілювати в життя. Його поважали друзі, колеги прислухались до нього. Микола був завжди попереду у всьому, завжди поспішав на допомогу. Із першого його робочого дня у колег була впевненість, що до них прийшов дійсно класний хлопець. Енергійний та завзятий, Микола вів активний та здоровий спосіб життя: займався туризмом, гирьовим спортом, легкою атлетикою, їздив на змагання, де неодноразово перемагав. У вільний від роботи час любив рибалити.

Микола був не тільки люблячим сином, братом, а й турботливим татком для свого синочка Марка. Сім'я для нього була завжди на першому місці.

Микола Русланович був свідомим українцем, який чітко

знав, у якій країні хоче жити. У лютому 2022 року добровільно, попри всі вмовляння мами не йти, сказав: «Хто як не я. Я не хочу, аби вони прийшли сюди», взяв до рук зброю та став на захист рідної держави. Він обороняв її на Харківському напрямку, а з лютого 2023 року, із початком створення бригади «Лють», долучився до її лав. Бригада брала участь у запеклих боях на багатьох напрямках фронту: Куп'янський, Покровський, Краматорськ, Часів Яр.

5 серпня 2024 року, під час виконання бойового завдання поблизу населеного пункту Птиче Покровського району Донецької

Попри всі вмовляння мами не йти на війну, сказав: «Хто, як не я. Я не хочу, аби вони прийшли сюди» і став на захист Держави

області, внаслідок ворожого обстрілу, старший лейтенант поліції Степанюк Микола Русланович отримав важке поранення, несумісне з життям. Після кількох днів боротьби за життя, 8 серпня серце воїна зупинилося.

Секретар міської ради Ірина Репало біля мікрофона сказала наступне:

— Від нас йдуть краші з краших. Нічим не заповнити ці втрачені... Микола став для нас Героєм ще тоді, коли він вирішив йти нас захищати і ми повинні рівнятися на ту високу планку, яку показав нам Микола. Ми вклоняємося перед мамою, татом, дружиною та синочком, а Миколі ми дякуємо за його мужність і відвагу.

— Ми зібралися тут, щоб увіковічнити пам'ять Героя, який не злякався тої навали російської, яка наступає на нашу державу, незважаючи на вмовляння батьків і дружини. Він зібрав зброю, сів і поїхав. Хочу висловити велику шану батькам, що вони виховали такого Героя, який не боячись нічого, заступився за нас, — ска-

Тут працював Микола Степанюк. Почесне право відкрити меморіальну дошку надали батькам, дружині і сину Героя

зав начальник відділу поліції Олександр Павлик.

— Для мене сьогодні емоційно важкий день. Ми зібралися на відкритті меморіальної дошки Миколи Руслановича Степанюка. Я мав честь знати його більше, — говорив класний керівник Героя Ярослав Янчук. — Я його класний керівник, вчитель фізичної культури, викладач предмету захисту України, тренер по футболу. Він був чудовий учень. Без нього не обходилось жодне шкільне свято, без нього не обходилась в класі жодна пісня і жодний танець. Він був найкращим спортсменом школи. Він міг розібрати і скласти автомат за 20 секунд. Не дивно, що з його характером він пов'язав своє подальше життя з Національною поліцією і після

повномасштабного російського вторгнення з підрозділом «Лють». Він дуже рано пішов із життя, але пам'ять про нього завжди буде з нами. Я пишаюся тим, що його знав, його вчив. Я бачив, як він ріс і виріс тим, ким пишаються. Він виріс справжнім Героєм.

Від колег воїна стало відомо, що Микола мав позивний Сімба. П'ятого серпня 2024 року під час виконання бойового завдання на Покровському напрямку отримав важке поранення, помер о 15 годині 8 серпня 2024 року в лікарні. Йому назавжди залишиться 26 років.

Після виступів ведуча закликала присутніх пом'янути Героя хвилиною мовчання та відкрила мітинг на честь відкриття меморіальної дошки.

У Махнівській громаді невдало закінчилася п'янка

МАРІЯ ЛЕХОВА

Під час вживання алкоголю стався конфлікт, який закінчився ножовим пораненням. Один чоловік перебуває в лікарні, другий — затриманий.

Інцидент трапився 9 січня у селі Чернички Хмельницького району. Про це інформує поліція Вінницької області.

«Під час вживання алкогольних напоїв 46-річний зловмисник наніс ножове поранення 34-річному

місцевому мешканцю в область грудної клітини, — зазначають у повідомленні поліції. — Потерпілого госпіталізовано до лікарні».

Підозрюваний був затриманий та поміщений до ізолятора тимчасового тримання.

Поліцейські вилучили знаряддя злочину — ніж та інші речові докази.

Чоловіка, який поранив іншого ножем, можуть посадити до в'язниці. Досудове розслідування триває.

СЕРГІЙ КУЦЕНКО БУВ ДУЖЕ ГАРНИМ КОМАНДИРОМ

Втрата ■ Сергій Куценко народився у нашому місті. Ходив до школи, любив майструвати і грати в футбол. В училищі набув кваліфікації залізничника. Одружившись, виховував з дружиною двох красенів синів. Коли ворог вдерся на нашу землю — відмовився від броні і пішов боронити Україну

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Сергій Куценко загинув за свободу, незалежність і суверенітет України.

Іхав Герой додому з поля бою довгих 8 місяців. Громада зустріла його живим коридором, а рідні плакали, тому що не такої зустрічі вони чекали з ним. Почали прощання з Героєм у храмі Покрови Пресвятої Богородиці. По завершенні заупокійної молитви траурна колона в супроводі двох священників рушила на площу.

Там за загиблим воїном пройшов мітинг пам'яті і скорботи. Відкрила його начальниця відділу культури Світлана Рибінська.

— Війна — це не слово — це стан нашого життя. Ми про це говоримо в сім'ях і зі знайомими. Це те, що нам не дозволяє просто жити. Наші воїни, війсьکو — наша сила і наша гарантія. Їхні серця викарбовують міць української нації. Зморені та загартовані обличчя, тіла в ранах — свідчення сили та волі українців до свободи та незалежності, — сказала ведуча і перейшла до біографії Героя.

Сергій Юрійович Куценко народився 29 серпня 1978 року. Зростав активним, допитливим хлопчиком. Любив спортивні ігри, а найбільше — грати у футбол. Захоплювався технікою, любив ремонтувати прилади. Закінчив школу №5, наше залізничне училище. Проходив строкову службу у Кам'янець-Подільському, в понтонних військах. Працював на залізниці у Козятині, у Києві. Захоплювався технікою, любив ремонтувати прилади.

Формувався як людина

в гарній, дружній сім'ї. Між дітьми: старшою сестрою Наталією, Сергієм та молодшим братом, розподілялися домашні обов'язки та старанно виконувались. Молодший брат теж зараз у війську, був поранений. Правилем родини завжди була відповідальність одне за одного. Чуйність, людяність — за ці риси його цінували друзі, товариші, колеги. Своім двом синам він теж передав ці якості. Завжди залучав до своїх справ і планів. Все робили разом з синами. І навчав, щоб завжди були поруч, допомагали один одному і мамі. Сергій був авторитетом для синів та, в той же час, — другом.

Сергій Юрійович — чудовий чоловік і батько, якого втратила родина. А ми втратили захисника: мужнього і відважного. Він відмовився від броні та 23 лютого 2023 року був мобілізований. Перебуваючи на службі, завжди телефонував, давав звістку. Ніколи не жалівся. Останній дзвінок був 3-го травня 2024 року. Дружина Олена на все життя запам'ятала його останні слова: «Бережіть себе. Я тебе люблю».

Сержант Куценко Сергій Юрійович — командир 1-го піхотного відділення 2-го піхотного взводу 1-ої піхотної роти військової частини А-4984, відданий військовій присязі на вірність українському народу, мужньо виконавши військовий обов'язок в бою за Україну, її свободу та незалежність, поблизу села Новомихайлівка Покровського району Донецької області від 5 травня 2024 року вважався зниклим безвісти. Той бій був останнім. А далі — довга дорога, довжиною у 8 місяців до рідного

дому. Просимо Господа дати сили жити з цією втратою рідним і близьким, — сказала ведуча і запросила до молитви за Сергієм священників.

Після панахиди слово мав отець Василь.

— Ми зібралися на цій площі, щоб попроситися з воїном, Героєм, який віддав своє життя за кожного з нас, за наше місто, за наших дітей. Сьогодні наша Україна стоїть на колінах, тому що ми оплакуємо наших воїнів, яких привозимо на цю площу, до храмів, до батьків, до рідних і близьких. Вони показують нам, як вони любили свою державу і всіх нас. Ми сьогодні низько вклоняємося воїну Сергію. Ми сьогодні вклоняємося його родині і дітям. А їм треба якось змиритися з втратою рідної людини і якось з цим жити і далі

«Підлеглий йому особовий склад завжди його слухав, йшов за ним, завжди поважав», — казав командир батальйону

трудитися на благо нашої неньки України. Тому давайте подякуємо нашому воїну Сергію за його великий подвиг. Відмовився від бронювання і пішов захищати нас. Подякуймо йому по першому, по другому і по третьому разу.

— І знов 5-та школа. Сергій вже 15-ий, в училищі 72-й. Це тисячі наших дітей, батьків, братів. Ворог нещадний, ворог лютий, мужні Герої воїни, з якими ми прощаємося на цій площі, віддали найцінніше, що у них є — своє життя за нас, за нашу родину, за нашу неньку Україну. Хлопці, сини два красені, вам є ким пишатися. Вам є задля кого продовжити батьківську справу. Адже ваш батько — Герой держави, загинув, захищаючи в першу чергу вас, синів, задля яких відмовився від броні, пішов на війну фактично добровільно. Шановна родино, дружина, сестра Наталка, тримайтеся, ми вам співчуваємо, чим зможемо — завжди допоможемо. Адже це наш святий обов'язок, а во-

Сергій Куценко загинув у 45. Вічна пам'ять Герою!

рогу ми не пробачимо, — сказав голова виконкому Костянтин Марченко.

Приїхав, щоб провести в останню дорогу сержанта Куценка командир батальйону, де воював «Куцик», таким був позивний Сергія. За словами комбата, на таких, як Сергій, і тримається наша армія. Він приїхав, щоб подякувати і висловити співчуття рідним.

— Близькі, рідні, родина загиблого... завжди важко говорити ці слова. Важко, дуже важко. Я вам висловлюю свої співчуття і бажаю вам триматися, триматися треба нам усім, тому що іншого виходу у нас поки немає. Поки є ворог на нашій землі, ми повинні стояти до кінця, — казав командир біля мікрофона. — Сержант Куценко Сергій Юрійович — дуже відповідальна людина. Був дуже гарним командиром. Підлеглий йому особовий склад завжди його слухав, завжди йшов за ним, завжди поважав.

Заступивши на позицію 3-го травня, на жаль, у той час ворог проводив дуже активні бойові дії,

наступ йшов постійно, загинув на позиції внаслідок атаки ворожих дронів. Колектив нашого батальйону, я і всі побратими обіцяємо, що за кожну смерть ми будемо мстити. За кожне страждання рідних, близьких, дітей, матерів, дружин ми будемо мстити. Ми зробимо все, що в наших силах і навіть більше. Жах, що там відбувається, і це добре, що не всі його бачать. Так, це лягло на наші плечі і я вам обіцяю, що ми зробимо все можливе, щоб ворог зазнав ще більших втрат і геть пішов з нашої землі. Це єдина наша ціль на даний момент.

Після виступів, із загиблим воїном стала прощатися громада.

Останній раз прощалися з Сергієм біля будинку, звідки він пішов на війну. Ще одну заупокійну молитву провів отець Василь. Попрошались з Героєм рідні і близькі, і траурний кортеж взяв курс на Алею Слави міського кладовища. Поховали Героя під Гімн України та військовий салют від салютної групи.

Ідентифікатор друкованого медіа в Реєстрі суб'єктів у сфері медіа: R30-02697

Видавець ТОВ «Видавництво «РІА» адреса: 21032, м.Вінниця, вул. Ширшова, 3а

Засновник: ТОВ «Редакція газети «РІА КОЗЯТИН»

Адреса редакції: м. Козятин, вул. Незалежності, 39 Поштамт, вхід з двору, 2 поверх Тел. 063-66-20-675

Регіональний видавець: Євгеній Білоус 067-687-89-40 mail: evgeniy.belous@gmail.com Редактор: Наталія Піскунічева 063-738-63-10

Газета є членом Всесвітньої Асоціації Новинних Медіа WAN-IFRA

Редакція може не поділяти думку авторів матеріалів Редакція не несе відповідальності за зміст рекламних матеріалів. Передрук матеріалів видання повинен бути узгоджений з редакцією

Інформація для публікації надається інформаційним агентством ТОВ «Видавництво «РІА»; код ЄДРПОУ 34095069; адреса: 21032, м.Вінниця вул. Ширшова, 3а; свідоцтво про державну реєстрацію інформаційного агентства як суб'єкта інформаційної діяльності серії КВ №.194-57Р від 12.08.2009 р.

Передплатний індекс: 91531

Вимагайте передплату в будь-якому відділенні зв'язку м. Козятин та району

Віддруковано в друкарні ТОВ «Прес Корпорейшн Лімітед», 21100, м. Вінниця, вул. Чехова, 12-а тел.: (0432) 55-63-97

Зам. наклад: 5000 прим. Замовлення № 254403

КАЗКОВИЙ ПОЇЗД-КУХНЯ ВПЕРШЕ ПРИБУВ ДО КОЗЯТИНА

Такого ще не було ■ Залізничний вокзал Козятин у суботу, 11 січня, перетворився на казкове дійство. Більше півтисячі дітей козятинських залізничників зібралися тут, аби побувати на заході «Фуд трейн» і зустріти поїзд-кухню

ІРИНА ШЕВЧУК

«Укрзалізниця» влаштувала свято для маленьких козятинчан, батьки яких працюють на залізничних підприємствах нашого міста. Його провели на привокзальній площі. Захід під назвою «Фуд трейн» анонсували незадовго до його проведення у робочих групах залізничників. Запрошували дітей до 14 років.

Родзинкою свята став казковий поїзд-кухня. Він приїхав сюди о 13.30. Малеча разом з батьками захопливо роздивлялись на розмальовані вагони і з нетерпінням чекали на початок дійства. Та про це трішки згодом. Спершу розповімо про сам поїзд-кухню. Це перший у світі унікальний поїзд, який здатен виробляти близько 10000 порцій їжі на день в автономному режимі. Це черговий соціальний проект, який реалізували разом з Фондом Говарда Баффета.

У складі поїзда 6 вагонів:

- генераторний вагон (~400 кВт+власна заправна станція для автономної роботи);

- вагон-холодильник з морозильною камерою для зберігання продуктів;

- вагон з холодною кухнею для попередньої обробки продуктів;

- вагон з гарячою кухнею для приготування фінальних страв;

- вагон для персоналу поїзда з душем і пральною машиною;

- багажний вагон на 27 тисяч

літрів води з фільтраційною та насосною станціями.

Food Train може автономно працювати 5-7 днів, а обладнання поїзда дозволяє готувати повноцінні страви: супи, каші, салати, м'ясо тощо. Спеціальні термобокси, встановлені всередині поїзда, дозволяють легко транспортувати вже готові порційні контейнери з їжею від поїзда-кухні до кінцевого споживача.

За інформацією Укрзалізниці, перший рейс цього унікального

Food Train може автономно працювати 5-7 днів, а обладнання поїзда дозволяє готувати повноцінні страви

поїзда відбувся 2023 року у День подяки — традиційне американське родинне свято. Поїзд вирушив з Києва до Харкова та Ізюма. У ньому приготували святкові страви, які передали на знак подяки тим, хто своєю щоденною працею допомагає прифронтовому регіону втриматись і продовжити рух до перемоги: працівникам ДСНС, поліцейським, медикам, залізничникам, а також мешканцям міст, які потребують забезпечення їжею, волонтерами Save Ukraine.

Локацією казкового дійства стала привокзальна площа Козятин. Тут малечу розважали Ельфи та Сніжок

Перейдемо до свята. Після того, як поїзд-кухня прибув на наш вокзал, діти разом з батьками перейшли на привокзальну площу. Тут створили коло і чекали на казку. Розважати малечу взялися казкові аніматори — Ельфи і Сніжок. Вони жартували, танцювали, влаштовували флешмоби, бульбашкове шоу. Робили все для того, аби розігріти юних глядачів, адже у той день було прохолодно — напередодні притрусив сніг і взяв невеличкий морозець. Але це аж ніяк не вадило, а навпаки тільки додало святкового настрою.

Майже годину аніматори веселили дітей. А по завершенні свята всі діти отримали солодкі подарунки. Це подарункові бокси у вигляді вагончика з іграшкою, стікером і цукерками та шматок смачного тертого пирога.

Свято пройшло весело, цікаво та активно. Діти отримали неймовірні позитивні емоції, фотографувалися біля поїзда та робили селфі з казковими героями.

По завершенні заходу дітки отримали подарунки. Це були бокси у вигляді вагончика із солодощами та іграшкою

Казковий поїзд-кухня прибув у Козятин 11 січня. Його із захопленням зустрічали маленькі козятинчани

Поцупив у новорічну ніч 1,5 мільйона гривень. Крадія впіймали у нашому районі

АНАСТАСІЯ КВІТКА

23-річний зловмисник підібрав час, коли господарів не було вдома, пошкодив пластикове вікно та проник до будинку. Після крадіжки викинув у водоїму речі, у які був одягнутий, щоб ускладнити пошуки. Та все ж правоохоронцям вдалося його розшукати. Йому загрожує

до дванадцяти років ув'язнення з конфіскацією майна.

За словами керівника Вінницького райуправління поліції Олександра Дадикіна, над розкриттям цієї крадіжки оперативники міської поліції, управління карного розшуку та кримінального аналізу обласного главку працювали майже тиждень. Поліцейські переглянули усі відеозаписи з

камер спостереження мікрорайону, в якому мешкає потерпіла.

Оперативники відтворили маршрут, яким зловмисник рухався до і після вчинення злочину та згодом ідентифікували його. Верхній одяг, який підозрюваний заздалегідь підготував для вчинення злочину, поліцейські знайшли у ставку за кілометр від місця злочину. 7 січня 23-річного раніше

судимого за крадіжку підозрюваного затримали у Хмельницькому районі. Він тільки в лютому минулого року звільнився з місць позбавлення волі. Частина викрадених з будинку потерпілих коштів зловмисник встиг витратити.

— Він затриманий в процесуальному порядку та перебуває в ізоляторі тимчасового тримання. Йому обрали міру запо-

біжного заходу — тримання під вартою. Фігурант перевіряється на причетність до вчинення аналогічних злочинів.

Слідчі розслідують провадження за ч. 5 ст. 185 (Крадіжка, вчинена в особливо великих розмірах) Кримінального кодексу України. Такий злочин карається ув'язненням терміном до дванадцяти років з конфіскацією майна.

ДІТИ ДЕБЮТУВАЛИ НА МІЖНАРОДНОМУ ФЕСТИВАЛІ

Пишаємося ■ Юнаки та дівчата з громадської організації «Сонце в тобі», яка опікується дітьми з інвалідністю, стали учасниками міжнародного фестивалю-конкурсу «Winter Fairy Tale». Разом із колективом «Візаві» вони вразили зіркове журі повільним вальсом і дивували танцювальними батлами

ОЛЕНА УДВУД

Наприкінці 2023 року у нашому місті з'явилася громадська організація «Сонце в тобі», яка допомагає дітям з інвалідністю інтегруватися в суспільство. Простір «Сонце в тобі» відвідують діти з синдромом Дауна, аутизмом, порушенням слуху та іншими порушеннями розвитку. Вони беруть участь у заходах, організованих волонтерами, а також займаються арттерапією та відвідують інші заняття, що допомагають у розвитку. А тепер у просторі громадської організації є ще й свій танцювальний колектив. Його учасники — Вероніка Кльоц, Карім Шахін, Євгеній Заверуха, Роман Федорченко та Олексій Мулявка. Їх навчає хореограф Надія Бортюк, керівник колективу «Візаві».

— Ми почали займатися танцями пів року тому, — розповідає Ірина Шахін, голова громадської організації «Сонце в тобі». — Наші діти танцюють разом із дівчатами з «Візаві», і вони дуже задоволені тим, що їхніми партнерами на танцполі стали саме нормотипові діти, які давно займаються танцями. Вони чекали з нетерпінням на кожне заняття.

За цих шість місяців Вероніка, Карім, Євгеній, Роман та Олексій вивчили разом із дівчатами з «Візаві» повільний вальс. Свій

танець діти вже презентували на широкий загал — колектив «Сонце в тобі» спільно з «Візаві» виступили на міжнародному фестивалі-конкурсі «Winter Fairy Tale», що відбувся у грудні у Вінниці. А Карім Шахін не лише танцював, а й співав на фестивалі пісню «Обійми». Зауважимо, що свого часу лікарі прогнозували, що юнак не те що співати, а навіть говорити не зможе.

— Коли ідеш з дитиною на фестиваль, одне з найскладніших завдань — це швидко перевдягнутися і чекати свого виступу, адже на конкурсах такого масштабу чекати доводиться по декілька годин, — продовжує Ірина. — Наші діти чекали по дві-три години. Для дітей з інтелектуальним порушенням розвитку це дуже складно. Зазвичай вдома або в школі вони не можуть спокійно висидіти стільки часу, але на конкурсі всі поводитися ідеально. Вони спокійно чекали свого виходу на сцену. Організатори дуже круті, вони пішли нам назустріч, тому що і «Візаві» з окремим номером, і ми мали виступати значно пізніше. Ми — у третій частині фестивалю, а «Візаві» — у другій. Але організатори поставили нас із «Візаві» в одну частину. І взагалі це один із міжнародних конкурсів, який дає можливість

дітям з інвалідністю брати участь безкоштовно. Тому що зазвичай це дуже дорого, але ми за участь не платили.

Окрім Каріма, для решти колективу «Сонце в тобі» це був перший виступ на сцені такого масштабу. Повільний вальс у виконанні юнаків та дівчат з Козятина настільки зачарував журі, що здобув переможне місце — наші юні танцюристи одержали диплом I ступеня. Дипломом I ступеня нагородили і Каріма Шахіна за сольний вокальний виступ. А журі, до речі, було зірковим: переможниця «Танців з зірками» Ілона Гвоздьова, фіналіст не лише українських, а й світових танцювальних проектів Олександр Прокопович, хореограф Адам

«Для наших дітей це не просто соціалізація, вихід у світ і спосіб отримати визнання. Це розвиток і підтримка ментального здоров'я»

Вільям Уедраого, хореограф-постановник дитячих проектів Одеської національної опери та балету Олена Бурдейна, хореограф-постановник Тетяна Вацеба та заслужена артистка України Алла Кобилянська.

— Після кожної частини фестивалю хореографи проводили батл: з різних танцювальних колективів обирали по одній дитині, вмикали музику і кожен без будь-якої підготовки мав станцювати, — розповідає Ірина Шахін. — На один із таких батлів взяли нашого Женю Заверуху. Він так танцював, що Адам Вільям залишився в захваті. Увесь зал аплодував стоячи. І це не був постановочний танець. Потім у батл покликали Олексія Мулявку. Якщо Женя

Колектив «Сонце в тобі» спільно з «Візаві» танцював повільний вальс. Для Вероніки, Євгена, Романа та Олексія це був перший виступ на сцені такого масштабу

більш непосидючий, то Олексій спокійний і танцював так само спокійно. У мами емоції зашкалювали. Адже не кожна нормотипова дитина вийде на сцену і затанцює без підготовки перед такою кількістю глядачів.

Хоча, зізнається Ірина, коли вирішили брати участь у міжнародному фестивалі-конкурсі, вони й самі не очікували, що буде такий результат.

— Ніхто з батьків спершу не вірив, що ми зможемо вибороти призове місце, — продовжує Шахін. — Думали, що діти злякаються, що з них будуть кепкувати. Але ми повністю віддалися хореографу. Я була впевнена, що Надія Бортюк зможе їх навчити, підбере музику, правильні пари, поставити номер і наші діти будуть танцювати. Хоча для них це дуже складно. Під час танців працюють одночасно обидві півкулі головного мозку. Для наших дітей це не просто соціалізація, вихід у світ і спосіб отримати визнання, це розвиток і

підтримка ментального здоров'я. Адже є підрахунок, потрібно вивчити рухи, синхронізувати ноги з руками, відчувати музику і відчувати партнера. Це дуже складно, але дає високий результат.

Щасливими залишилися і діти, і батьки. І на досягнутому зупинитися не збираються. Танцювальний колектив «Сонце в тобі» має доволі амбітні плани.

— У цьому конкурсі можна виграти Гран-прі, ми цього разу не боролися за супер-приз, але маємо таку мету, — каже Ірина Шахін. — І маємо гідний приклад. Громадська організація «Даун Синдром» брала участь у фестивалі-конкурсі і виграла Гран-прі 20 тисяч гривень. Вони займаються танцями давно, але у них не інтегрований колектив, як у нас. Там усі діти з синдромом Дауна. «Winter Fairy Tale» буде проводитися в інших містах України, а також в Європі. І ми також маємо бажання поїхати, але прив'язані до дівчат із колективу «Візаві».

Змінився розклад руху автобусів з Бердичева

АНАСТАСІЯ КВІТКА

З першого січня 2025 року змінився розклад руху автобусів, що відправляються з автовокзалу Бердичева. Враховуйте це під час планування поїздок найближчим часом.

Оновлений розклад руху автобусів по Автовокзалу Бердичів

публікують у Ріо Бердичів.

У списку є автобус, який прямує через Козятин.

Житомир-Ружин (щод. ч/з Козятин) — 10.25

Житомир-Ружин (ч/з Козятин, крім суботи) — 16.40

Телефон для довідок: +38067-855-00-65

Ставайте до лав артилеристів

26 артилерійська бригада імені генерал-хорунжого Романа Дашкевича здійснює набір на військову службу резервістів та військовозобов'язаних, які добровільно бажають служити під час мобілізації.

26 артилерійська бригада — це шлях честі, мужності та служіння! Це новітнє озброєння

та якісна підготовка особового складу! Це повний соціальний пакет відповідно до вимог законодавства. Нам потрібні фахівці на посади: номери обслуг, водії, оператори БПЛА та кухарі.

Якщо ви готові безжалюно нищити ворога — телефонуйте за номером: 063-593-90-61

УНІКАЛЬНІ КУТОЧКИ ПРИРОДИ НАШОЇ КОЗЯТИНЩИНИ

Цікаво ■ Чи знали ви, що через два села колишнього Козятинського району проходить шлях, яким птахи з усієї Європи мігрують на зимівлю? А в одному з наших лісів росте рідкісний вид орхідей, занесений до Червоної книги України. Зібрали для вас цікаві факти про природоохоронні зони нашого краю

ОЛЕНА УДВУД

На території колишнього Козятинського району є сім заказників. Це — природоохоронні території, які мають важливе значення для екосистеми. На території деяких з них ростуть рідкісні рослини та тварини.

Найбільше таких заказників у Козятинській громаді. Один із них розташований всього за декілька кілометрів від міста, поруч із селом Махаринці. Саме там розкинулася «Капличка». Це — ботанічний заказник місцевого значення. Його зареєстрували чотирнадцять років тому для того, аби зберегти частину хвойного лісу. У «Капличці» ростуть сосни, а також чагарникові рослини: терен, бородач, костриця, ковила та трав'янисті рослини, що притаманні болотистій місцевості — рогіз, осока й очерет. Загальна територія заказника — 20 гектарів.

Під сусідньою Сестринівкою розкинулося урочище «Сестринівська дача». Однак якщо «Капличка» — заказник місцевого значення, то «Сестринівська дача» — загальнодержавного. За-

казник створили для того, щоб зберегти одну із рідкісних рослин виду орхідеї — Зозулині черевички, які занесені до «Червоної книги України». Для нашої області ця рослина не притаманна. Є у «Сестринівській дачі» й любка, підсніжник, коручка чемерникоподібна та гніздівка, які також належать до категорії рідкісних.

Загальна територія заказника має площу в 48 гектарів. Під охороною перебувають не лише червонокнижні рослини, а й діброва з дубами, котрим понад сто років, а також насадження ліщини і чорної вільхи. Урочище «Сестринівська дача» створене у 1982 році і перебуває у віданні Козятинського лісництва.

Поруч із Сигналом розташовується ще одна природоохоронна територія площею 13 гектарів — «Титусівський ліс». Це єдиний ентомологічний заказник на території Вінницької області, що правда, лише місцевого значення. Його родзинка — гігантські мурашники, в яких живуть великі та середні чорні мурахи. Станом на 2005 рік, коли «Титусівський ліс» отримав

статус заказника, там було 42 мурашники. Зустрічаються й інші комахи, а також птахи та тварини. У лісі ростуть дуб, ясен, вільха, клен, граб, верба, бузина, шипшина, глід, горобина і бересклет.

На території Самгородської громади два заказники. Один із них — ботанічний і має назву «Курочка». Це заказник місцевого значення. Він розташований у межах Збаража на березі річки Десна. Заказник зареєстрували у 1997 році. На території площею в 50 гектарів ростуть трав'янисті рослини, притаманні для лугов та боліт. Зустрічаються серед них рідкісні види. Зокрема, валеріана, лепеха (в народі більш відома як

Найменший заказник Козятинщини — це «Титусівський ліс», він займає територію всього тринадцять гектарів

татарське зілля, яке ми стелимо на порозі будинку на Трійцю), плаун, перстач гусячий і навіть іван-чай та біле латаття.

У самому Самгородку на території села розкинувся гідрологічний заказник місцевого значення «Опустя». Він займає територію басейну річки Десна. Площа природоохоронної ділянки становить 46 гектарів. «Опустя» зареєстрували у 2005 році. Цей заказник має вагоме значення для водорегулювання річки Десна, що є притокою Південного Бугу. Серед рослин тут переважають м'ята, рогіз, лядвенець, осока, конюшина, цикорій, чебрець та інші трави.

Це — заказник «Перемога». Розташований поряд із однойменним селом

На території Махнівської громади два ландшафтних заказники місцевого значення. Один із них — «Немиринецьке». Розташований на річці Волок поблизу села Немиринці. Цей заказник має важливе міжнародне значення, адже через його територію проходить шлях міграції перелітних птахів. Тут гніздиться велика кількість пернатих, зокрема й тих, які занесені до Червоної книги України. Серед них чорний лелека, пугач, лежень, балабан, кулик-сорока. У Немиринецькому заказнику зустрічаються й інші червонокнижні тварини і комахи. Більшість видів рослин, які тут ростуть, та комах також є рідкісними. Тут мешкають видри, бджоли-тєслярі, метелики Махаон та Подалірій. У річці водяться карась, судак, окунь, білий амур. Територія заказника має площу

в 30 гектарів. «Немиринецьке» отримало свій статус у 2010 році.

Поряд із сусідньою Перемогаю розташований ще один ландшафтний заказник — «Перемога», який створили у 2010 році. Він займає територію в 18 гектарів на березі притоки річки Гнилоп'ять. Тут можна зустріти яструбів-перепелятників, білих та сірих чапель, водяних курочок, сірих гусей та інших птахів. Чимало пернатих у «Перемозі» гніздяться і цей заказник також має важливе міжнародне значення, адже через нього також проходить шлях міграції птахів. На території заказника не лише багатий тваринний, а й рослинний світ. Більшість рослин, які тут ростуть, занесені до Червоної книги України. Зокрема, у «Перемозі» є ведмежий часник — рідкісна трав'яниста рослина.

«Бачите, які гарні дівчата з Козятина?» Історичне фото та цікаві спогади про землячку

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Світлиною середини 20-х років минулого сторіччя дівчат із Козятина поділилася козятинчанка Лариса Цимбалюк. Також жінка розповіла цікаві факти з життя однієї із дівчат.

«Бачите, які гарні дівчата містечка Козятин? Світлина середини 20-х років минулого сторіччя. Не знаю, як звали подружку (та, що ліворуч), а от про красуню Марію, (вбрання з шикарними оборками), можу розповісти», — пише Лариса на своїй сторінці у фб.

Як йдеться у дописі, Маруся народилася в сім'ї Олександра Григоровича Погуляєва в 1907 році. 8 січня — її день народження. У сім'ї слюсаря було три сини і три доньки. Перепис 1926 зазначає, що жили вони на Талимонівській (потім вулиця Клубна, потім Грибальова, наразі Сергія Гармишева). Одружилася Марія з Петром Абрамюком. У 1928 році у молодого подружжя народилася Надійка — як же любив її батько! Кружляв з нею, наспівував. Та не судилося йому побачити, як росте донечка. Через рік Петро

помирає від запалення легенів.

Марія — молода, гарна вдова. І через якийсь час біля неї починають кружляти потенційні женихи. Але її свекор Карло Абрамюк — непохитний: «Маруську не віддам!» Брат Петра — Павло Абрамюк у 1932 році одружується з Марією.

«Для мене та для всіх, хто знав Марію Олександрівну, вона була втіленням неймовірного оптимізму, привітності, гостинності, терплячості. Ніколи не бачила, щоб вона сердилася чи дратувалася. Четверо онучок (яких привозили в Козятин одразу після останнього

шкільного дзвінка), до кожної ще й прийшла подружка, в кімнатах вереск, сміх, гармидер. Жодного зауваження, жодного окрику. Тільки усмішка і лагідність. Нагодувати і пригорнути. Не скаржитись. Насправді, такого мега м'яксердного характеру я в своєму житті більше не зустрічала. Бажаю її правнукам зустрічати побільше таких людей, як їх прабабуся Марія Олександрівна», — додає Лариса.

Козятинчани оцінили такий спогад пані Лариси. Просять і надалі розповідати цікаві історії про життя наших мешканців.

У ГРІ 9-ГО ТУРУ ФУТБОЛЬНИЙ БОГ БУВ НА БОЦІ «ЛЕГІОНА»

Гарна перемога ■ Минулої суботи та неділі команди Другої ліги відкритого чемпіонату ВМТГ з футзалу провели ігри 6-го та 9 туру. Наш «Легіон» познуцався над лідером чемпіонату «Роксаною» з Ометинець

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

«Роксана» — команда, яка від початку чемпіонату і до кінця минулого року громилла всіх, іноді навіть з великим рахунком. Козятинський «Легіон» у грі з лідером почувався на майданчику, як у себе вдома. Протягом всього матчу команда вдало діяла у підстраховці біля власних воріт і технічно грала в напад.

Стрілка секундоміра тільки почала друге коло, як Роман Гаджієв відкрив рахунок у матчі, а Дмитро Козир на 3-й

та 4-й хвилині закріпив успіх козятинської команди. Особливо видовищним і з розряду курйозних був його другий гол. Руслан Висотюк, падаючи, намагається вдарити м'яч в сторону воріт «Роксани». Захисник «Роксани» у стрибку хотів головою змінити напрямку польоту м'яча, а Дмитро під удар роксанівця підставив свою голову і м'яч парашутом влетів у ворота.

Не встигла «Роксана» оговтатись від третього пропущеного м'яча, як Роман Гаджієв на тій же 4-й хвилині оформив дубль.

Ще в першому таймі відзначились Дмитро Козир та Максим Пастух і при рахунку 6:0 команди пішли на відпочинок.

У другому таймі за «Легіон»

Ніхто не очікував такого результату гри. Переконлива перемога козятинської команди з рахунком 9:1

відзначились ще раз Максим Пастух, Роман Галяновський та лідер атак «Легіона» Роман Гаджієв. Гол престижу за команду лідера першості провів за декілька секунд до завершення гри Андрій Рогозін. Переконлива перемога козятинської команди з рахунком 9:1.

У післяматчевому флеш-інтерв'ю голкіпер команди пе-

Козятинський «Легіон» у грі з лідером почувався на майданчику, як у себе вдома. У перші хвилини матчу козятинчани забивали три м'ячі

реможця Роман Гнатюк на запитання журналіста: «Як ви готувалися до гри, що показали таку чемпіонську гру?» сказав наступне: «Ми однаково готуємось

до кожної гри. На гру з «Роксаною» ми приїхали з гарним складом. «Роксана» сильна команда. Мабуть, футбольний Бог цього разу був на нашій стороні».

Козятинські футболісти на вершині списку бомбардирів

На базі СК «Нокаут» гравці козятинського «Легіона» проводили пропущену гру 6-го туру. Їхніми суперниками були футболісти «СКП Вінниця». У цьому матчі Роман Гаджієв забив чотири м'ячі і очолив список бомбардирів чемпіонату.

Щодо гри між «СКП Вінниця»

та «Легіоном», то майже весь перший тайм на майданчику була рівна гра. «Легіон» відкрив рахунок у першій своїй атаці. Відзначився Роман Гаджієв. Проте вінничанин Іван Білецький через дві хвилини забив гол у відповідь. З інтервалом у три хвилини легіонівець Мико-

ла Присяжнюк та вінничанин Андрій Каюда обмінялися голами, і рахунок у грі став 2:2. Рівновага в рахунку була три хвилини. Спочатку Олександр Козюк, а потім Роман Гаджієв забивали 2 м'ячі на 12-й хвилині. Який із цих м'ячів вважати голом у роздягальню, не зрозуміло,

адже вони обидва були забиті за якусь мить до перерви на відпочинок.

На першій хвилині другого тайму Роман Гаджієв робить рахунок 5:2, Микола Присяжнюк забив 6-й м'яч, а Роман Гаджієв, оформивши покер-трик, встановив остаточний рахунок у грі 7:2.

У семи проведених іграх козятинські футболісти забивали у ворота своїх суперників 43 м'ячі і майже половина на рахунку Романа Гаджієва та Олександра Козюка. В обох гравців «Легіона» по 11 влучних попадань. Вони обоє очолюють список бомбардирів.

«Винниченка не найгірша вулиця нашого міста, є гірші»

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Нещодавно довелось побувати на вулиці Щаслива, зустрілися там з колишніми будівельниками паном Андрієм і Степаном.

— От ви часто пишете за вулицю Винниченка, але ж вона не найгірша серед всіх вулиць нашого міста. Подивіться на нашу вулицю, крім назви Щаслива тут щасливого нічого немає, — розпочав розмову пан Андрій. — От через пару хвилин нею будуть везти до церкви Героя, який віддав своє життя за наше майбутнє. Хіба він заслужив, щоб ним перевертали на цих ямах. Про це напишіть, а ви взяли до тої Винниченка. Так, на Винниченка після дощів стояла вода і в тої ганьби є прізвище. Зараз там стічний

канал прочистили і воду з дороги забрали. Зараз там нічого робити не треба. Це я вам кажу як будівельник і в ремонті доріг трохи розбираюся.

— Так це за логікою будівельника Винниченка не треба робити, а Щасливу треба?

— Та ні, ви трохи не так мене зрозуміли. На вулиці Щаслива до тепла також нічого не треба робити, тому що можна зробити тільки гірше. А десь як земля прогріється хоча б до плюс 8, можна буде запустити грейдер, тільки не просто запустити, а після грейдерування зрушений шар дороги ущільнити катком. Тоді це матиме якийсь ефект. Пройтися тільки грейдером і не вклатати дорогу — від того буде мало користі.

— Так може й писати про ву-

лицю Щасливу, зараз не треба, а десь на початку квітня?

— Ні, писати зараз треба, щоб влада в планах на майбутнє знала, що є така вулиця Щаслива і на ній жахлива дорога. Адже вони нею їдуть тільки в робочі моменти, а коли у них там будуть робочі моменти, ми ж не знаємо. Нехай знають, що на вулиці Щаслива дорога в дуже поганому стані. Зараз треба писати, бо в плани ремонту і цього року не потрапимо.

— Так влада планує ремонт доріг на декілька років наперед, — не погодились ми в цьому питанні з паном Андрієм.

— Влада нехай планує, як вона планує. А хто стукає — тому двері відкривають, — підключається до розмови пан Степан.

Вже вдома, листаючи сторінки

фейсбук, знаходимо допис нашої землячки Діни Пузирей-Малахівської. Ось що вона написала: «Люди добрі, а за село Козятин і Бог забув. Перша вулиця від міста, яка починається від пожежної частини, бувша Тухачевського, а тепер Щаслива. Велосипедом проїхати неможливо, яма на ямі, таксистки відмовляються їхати, а кілька років тому переверну-

лась швидка допомога... Підняли краном і, знову тиша... Років десять назад люди зібралися і за свої кошти купили щибінв і гранвідсів, лопатами і сапами розгорнули по дорозі і засипали ями. А років шість назад пустили грейдер. Ось і весь ремонт за 25 років. Ми, жителі славнозвісної Щасливої, не просимо покриття, пустіть хоча б грейдер».

ЯК ПОВЕРНУТИ ФОРМУ ПІСЛЯ СВЯТ — РОЗПОВІДАЄ ТРЕНЕРКА

Краса ■ Різдвяно-новорічні свята — це не лише ялинка і подарунки, а й смаколики, які ми зазвичай переїдаємо. Що робити, якщо набрали кілограми — свої поради дала тренерка з Козятина. Які вправи можна виконувати вдома, коли краще займатися і як правильно харчуватися, щоб контролювати вагу

ОЛЕНА УДВУД

Різдво та Новий рік — це час, коли ми родиною або дружною компанією збираємося за столом. І часом після таких свят на вагах додається кілька кілограмів, адже ми їмо більше, а рухаємося менше. Як наслідок, починаємо набирати вагу. Як повернути себе у форму — розпитали ми в козятинчанки Анастасії Мельничук. Вона відома бодібілдерка, учасниця міжнародних спортивних змагань із бодібілдингу та фітнесу, срібна призерка міжнародного турніру «IFBB GEORGIA GRAND PRIX» серед жінок у бікіні. Працює тренеркою у спортивному залі в Козятині. Тренує жінок та дітей, а також працює з людьми, які мають проблеми зі спиною та суглобами.

СТАНУТЬ У НАГОДІ ПІДРУЧНІ МАТЕРІАЛИ

Щоб тримати себе у формі, можна виконувати вправи навіть у домашніх умовах. Для цього ви можете придбати додаткові девайси, такі як резинки чи гіри, однак можна обійтися і без них.

— Я б рекомендувала взяти резинки, але якщо їх немає — кожен знайде півторалітрову пляшку води, — каже Анастасія Мельничук. — Найбільш топові вправи — це присідання, не обов'язково з резинками чи додатковою вагою. Був випадок, що я працювала з хлопчиком, який не міг ходити до спортзалу. Ми займалися онлайн. У нас в хід йшов навіть стілець. Ми могли зробити випад, присідати зі стільчиком.

Особливо корисні сумоприсідання. Вони розробляють таз, внутрішню поверхню стегна. Це важливо не лише для того, щоб тримати себе у формі. Жінкам ця вправа необхідна передовсім для того, аби працювати таз та суглоби. Це важливо при пологах. Також сумоприсідання ефективно працює над сідничним та кра-

вечьким м'язом, квадрицепсом та гомілками, і колінними суглобами.

— Дуже раджу робити місток, — продовжує тренерка. — Його можна зробити, лежачи на дивані, на стільчику, на підлозі. Головне — акцентувати увагу на сідниці. Тому що не кожному подобається, коли квадрицепс надто розкачаний. Неодноразово помічала, що дівчата роблять так — опустили таз, торкнулися каремату і одразу піднімають таз. Це виходить, що ви включили сідниці в роботу і одразу виключили. Якщо ви підняли таз, не торкаючись підлоги, потрібно продовжувати працювати, вдаюючи в п'ятку і при цьому відчуваючи сідницю. Якщо додати ще резинку — це взагалі буде чудово, тому що це додаткове навантаження. Або покласти на таз п'ять літрів води.

СПОРТ НЕ ЛИШЕ ЩОБ СХУДНУТИ

Відведення назад — одна із вправ, яка допоможе підтягнути сідниці. Корисна і руминка. Вона розтягує задню частину стегна, якщо її виконувати правильно — давити на п'ятку і, відчуваючи сідницю, розтягувати задню поверхню стегна. Ще одна вправа — випади. Тренерка радить робити випади назад, якщо хочете, щоб ваші ноги виглядали тендітно, інакше буде додаткове навантаження на квадрицепс. Можна робити випади з додатковою вагою, по п'ять кілограмів, або з резинкою на колінах.

— Головне — це відчувати своє тіло, на який м'яз ви надавали, — зауважує Анастасія. — Взагалі спорт потрібен не тільки для того, щоб схуднути або тримати себе в формі. Він корисний, особливо для людей, у яких сидяча робота, тому що вони ведуть малорухливий спосіб життя. У них може бути навіть викривлення тазу. Тоді потрібно розтягувати хребет і в цілому розтягувати тіло.

ЇСТИ, ЩО ХОЧЕТЬСЯ, АЛЕ БЕЗ ФАНАТИЗМУ

Та все ж тренерка наголошує: для того, щоб схуднути, номер один — це харчування. Калораж, який ми споживаємо впродовж доби, навіть важливіший, ніж заняття спортом. Адже якщо ви будете споживати вразі більше калорій, ніж спалюєте, вам не вдасться скинути вагу.

— Білок нам потрібен для шкіри, волосся, нігтів, а наші м'язи будуються завдяки вуглеводам, — пояснює Анастасія Мельничук. — Зазвичай вуглеводів бояться. Всі думають, що якщо багато споживати вуглеводів, то набереш вагу. Але якщо ви займаєтеся спортом, для того, щоб набрати м'язову масу, необхідно дуже багато їсти. Тому вуглеводи потрібні, але це не означає, що ви маєте їсти булочки.

— Які саме вуглеводи необхідно вживати? — запитуємо тренерку.

— Складні, — відповідає Анастасія. — Є легкі, які наситили вас швидко, але через годину ви вже знову хочете їсти.

«Статистика говорить, що 80% — це харчування і тільки решта — спорт», — наголошує тренерка, тож важливий раціон

Складні вуглеводи — це, наприклад, макарони. Їх є величезна кількість. Є і чорні макарони, і рисова лапша, варіантів достатньо. Рисова каша, гречка, булгур, ячмінка, тобто всі види кашів. Це необхідно і корисно. Звісно, їх не треба засмажувати великими шматками сала. Можна додати шматочок масла, улюблену приправу, щоб було смачніше, або просто обсмажити декілька шматочків м'яса.

Мають бути в раціоні і жири. Вони корисні для суглобів. Але це не повинен бути майонез щоденно. Звісно, його можна їсти, але не регулярно. І обов'язково пити достатньо води.

— Потрібно відчувати свій організм, — продовжує козятинчанка. — Тіло завжди підказує, що йому необхідно. Якщо, наприклад, хочеться морської капуста — значить недостатньо йоду. Потрібно вчитися прислухатися до себе. Якщо вам навіть хочеться фаст-фуд, інколи його можна з'їсти, але не регулярно. Тому що вживати виключно їжу на пару теж не приносить жодного задоволення. Я взагалі

Анастасія Мельничук — призерка міжнародних чемпіонатів із бодібілдингу. Дівчина працює тренером у спортзалі в Козятині

за те, щоб вживати домашню їжу. Тому що зараз люди стали лінивими. Ми після роботи йдемо в супермаркет, беремо піцу з собою. Ми перестали про себе піклуватися.

ОБОВ'ЯЗКОВО БІГАЙТЕ

Окрім занять спортом надзвичайно корисною буде пробіжка. Навіть якщо ви займаєтеся в залі із тренером, Анастасія радить додати ще й пробіжку.

— Є біг швидкісний, а є — підтюпцем, — розповідає тренерка. — Біг підтюпцем допомагає розробити легені. Це корисно, особливо для тих, хто палить або палив раніше. Дуже корисно бігати по місту. Це допомагає насолоджуватися природою та життям. Біг корисний для суглобів, для м'язів, адже людина — це механізм. Все має працювати. Коли ти біжиш, у тебе працюють не лише ноги, а й руки. Тому пробіжка необхідна, як і ходьба. На день бажано ходити більше 10 тисяч кроків.

— Танці та йога замінюють спорт?

— Танці — це в першу чергу джерело радості. Це допомагає знизити стрес, соціалізуватися, починає працювати мозок, адже треба контролювати тіло — як поставити ногу, руку, зробити крок певним чином. Це допомагає зробити тіло пластичним, розвивати жіночність. Жінка, яка танцює, починає любити себе і захоплюватися со-

бою. Танці — це також актив, але для того, щоб схуднути, все одно нам треба звернути увагу на харчування. Статистика говорить, що 80% — це харчування і тільки решта — спорт. Йога працює статистично над м'язами, привчає тіло до розтяжки. Якщо танці дають нам позитив, то йога — розслаблення. Точно так само як і стретчинг.

— Коли ефективніше займатися: вранці, в обід чи ввечері?

— Все залежить від природних біоритмів. Є люди «жайворонки», є «сови», а є ті, хто можуть бути і «жайворонками», і «совами» одночасно. Хоча найоптимальніший варіант — займатися з 15 до 19 години. Тому що в першій половині дня зазвичай людина зайнята роботою, особливо хто працює в офісі, а вже після 15 години відкривається «друге дихання». Займаючись спортом у цей час, ти звільняєшся від негативу, який накопичився протягом дня.

Що б ми не робили, важливо робити це регулярно, щоб досягнути результату. Для того, щоб тримати себе у формі, спортсмени тренуються кожного дня, не лише у спортзалі, а й роблять додаткові вправи, наприклад, кардіо після занять із тренером. Для звичайної людини достатньо займатися тричі на тиждень, — підсумовує Анастасія.

ЮЗЕФО-МИКОЛАЇВСЬКОМУ ЦУКРОВОМУ ЗАВОДУ 125 РОКІВ

Ретро ■ На Козятинщині розташований один із найстаріших в області заводів, який досі виготовляє цукор. Це Юзефо-Миколаївський цукровий завод, що почав свою діяльність у грудні далекого 1899-го. Його засновник товаришував із Гетьманом Скоропадським. Ділимося з вами цікавими фактами про одне із найдавніших підприємств нашого краю

ОЛЕНА УДВУД

Неподалік мальовничого села Широка Гребля, в оточенні трьох приток річки Десенка розташовується Михайлинський цукровий завод, виробничий підрозділ «Юзефо-Миколаївської АПК». Це одне із п'яти підприємств Вінниччини, що спеціалізується на цукроварінні. А ще одне із найстаріших — Михайлинський цукровий завод функціонує з 1899 року і це єдиний цукровий завод на теренах Козятинщини, який працює до цього часу, адже Бродецький та Махаринецький відійшли у небуття.

ПОЗБУВСЯ ВСЬОГО ЧЕРЕЗ КОНЕЙ

Історична назва підприємства, про яке йде мова — Юзефо-Миколаївський цукровий завод. Найімовірніше, він отримав свою назву від поселень, що розташовувалися неподалік. Адже цукроварню звали поруч із Йосипівкою. Однак Йосипівкою село стало називатися лише в часи Радянського Союзу. Його правдива назва — Юзефівка. Але існують й інші версії походження назви заводу. Та про це трохи згодом.

У другій половині XIX століття Йосипівці підпорядковувалися довколишні села Михайлин, Миколаївка, яка колись називалася Голендрами, Флоріанівка, Малишівка та Широка Гребля, поруч із якою звали цукровий завод. Усі перераховані села належали одному панові — Юстину Абрамовичу. Він був молодим та неодруженим заможним чоловіком, мав чималі володіння, які отримав у спадок від своїх предків, котрі володіли землями поблизу Кордишівки. Однак усе втратив. У другій половині 1860-их у Юстина відібрали землі та маєтки і відправили його на заслання. Так царський уряд покарав пана за те, що допомагав польським повстанцям під час Січневого повстання шляхти у 1863-64 роках, коли поляки та

литовці боролися за незалежність та відновлення державності. Юстин постачав повстанцям коней з власного господарства, за що й позбувся усіх земель та дворянських привілеїв.

Після того, як останнього з роду Абрамовичів, котрий володів Юзефівкою та сусідніми селами, відправили на заслання, Михайлин перейшов до власності Миколи Безака. Він був кадровим військовим, а також впродовж тринадцяти років керував поштово-телеграфною службою російської імперії, запровадивши чимало нововведень.

Микола мав три сини і дочку. По його смерті у 1897 році його володіння перейшли нащадкам. Тоді Йосипівку і довколишні Михайлин та Флоріанівку отримав у спадок Федір Безак. Як і батько, Федір також був кадровим військовим. Він дослужив до звання полковника і в 36 років пішов у відставку. Разом із дружиною Оленою переїхав на Козятинщину, оселився у родовому маєтку в Йосипівці і вирішив присвятити життя суспільній діяльності. Федір Безак був членом земських зборів Бердичівського повіту та Київської губернії, до яких на той час належали землі Козятинщини, і почесним мировим суддею Бердичівського округу. А також був одним із членів правління Юзефо-Миколаївського буряко-цукрового рафінадного заводу. Саме за його сприяння поряд із Широкою Греблею з'явилася підприємство, яке функціонує вже 125 років.

ОСВЯЧУВАЛИ НА МИКОЛАЯ

Юзефо-Миколаївський цукровий завод будували місцеві селяни. Хоч Федір Безак і входив до правління, очолював підприємство Фелікс Богатко, інженер-механік. Він був директором Юзефо-Миколаївського цукрового заводу понад п'ятнадцять років.

Як свідчить історичне джерело «Список населених пунктів Київської губернії за 1900 рік»,

Михайлинський цукровий завод розташований неподалік села Широка Гребля. Це одна з п'яти діючих цукроварень Вінниччини

на початку свого існування на Юзефо-Миколаївській цукроварні працювало 380 робітників, більшість із них — чоловіки. І це були не лише місцеві — третина усіх, хто займався цукроварінням, приїхали із сусідніх Волинської та Подільської губерній. Станом на 1913 рік Юзефо-Миколаївський завод виготовляв 408 тисяч пудів продукції, або 6,6 тисячі тонн цукру. Праця на Юзефо-Миколаївському заводі була надзвичайно складною. Більшість процесів виконували вручну і працювали робітники по 12 годин на добу.

Коли відкривали Юзефо-Миколаївський завод, запросили священника, щоб його освятити. Це було на День Свя-

Загалом існує декілька різних версій походження назви цукроварні, але деякі з них суперечать історичним фактам

того Миколая. Отець освятив підприємство зі словами: «Віднині побудований за Божою волею на землі Юзефівській та освячений на День Святого Миколая завод називатиметься Юзефо-Миколаївським». Інформацію про це наводить стаття на Вінницькому інформаційному порталі, написана за матеріалами з Вінницького обласного архіву та дослідницької роботи Ф. Вальєвського.

Існує й інша версія походження назви заводу: буцімто Федір Безак назвав його так на честь своїх дітей — Миколи та Юзефи. Однак вона не відповідає дійсності, адже суперечить історичним фактам. На той момент, коли підприємство почало працювати,

Федір Безак, пан, якому належали землі Йосипівки та довколишніх сіл. Він був членом правління Юзефо-Миколаївського буряко-цукрового рафінадного заводу

Федір та Олена ще навіть не були одружені. Молодята побралися, коли Олені виповнилося двадцять, а це був 1900 рік. Навряд чи у них було двоє дітей поза шлюбом. Назвати підприємство Юзефо-Миколаївським пізніше Федір також не міг — у джерелах 1900 року завод вже згадується під назвою «Юзефо-Миколаївський». Та й дочку Федора звали не Юзефа, а Марія, а ось син у нього справді був Миколаю.

ВУЛИЦЮ В СТОЛИЦІ НАЗВАЛИ НА ЧЕШТЬ ДІДА

Федір Безак був людиною не лише заможною, а й доброю. У статті з Вінницького інформаційного порталу розповідається про велику пожежу в Йосипівці. Вогонь знищив більше десяти будинків. Тоді Федір Безак за власні гроші придбав будматеріали і реконструював хати, які постраждали від пожежі. Пан часто давав людям милостиню.

Після Лютневої революції 1917 року Федір Безак подав у відставку і поїхав із сім'єю до Києва. Він товаришував із Гетьманом Павлом Скоропадським, який гостював у Безаків в садибі Шлейфера. Це старовинна будівля у стилі модерн на розі сучасних вулиць Інститутської та Садової, яка є пам'яткою архітектури.

До речі, у столиці колись була навіть вулиця Безаківська (сьогодні Петлюри), названа на честь діда Федора, Олександра Безака, Київського, Волинського та Подільського генерал-губернатора, який був одним із активних учасників проекту будівництва столичної залізниці. Однак, не можемо не зауважити, що Олександр Безак був також активним русифікатором.

ДОБУДУВАЛИ ТРИЧІ

Згодом Федір Безак емігрував до Франції, де й помер у 1940 році. А Юзефо-Миколаївський цукровий завод після приходу до влади більшовиків націоналізували. Не минули його працівників і сталінські репресії. Постраждали від них 23 спеціалісти, які працювали на цукроварні. Їм навіть не давали змоги попрощатися з рідними.

«Мама поїхала до Вінниці на побачення з батьком, та їй не дозволили. Вона довго ходила біля тюремних стін і зазірала у вікна. Раптом з-за решітки одного вікна з'явилася голова мого тата. Він встиг вигукнути: «Я вже не повернусь, живи одна, бережи нашу доньку». Мені тоді було 4 роки», — наводяться у статті спогади доньки репресованого Свірського.

У роки Другої світової війни Юзефо-Миколаївський завод окупували нацисти. Щоб зашкодити німецьким військам вивозити продукцію з цукроварні, організували партизанську групу, яка влаштувала диверсії — люди пускали під укіс поїзди нацистів, нищили вагони з технікою та боєприпасами і навіть спалили склад із сировиною.

У повоєнні 50-ті Юзефо-Миколаївський цукровий завод вперше добудували. Загалом підприємство пережило ще дві добудови — у 1970-их та 1980-их. Цукроварня почала виробляти продукцію на експорт ще за часів Радянського Союзу.

У 1995 році уряд вирішив приватизувати підприємство і в 2000 продав останню частину акцій заводу, які перебували у державній власності. Сьогодні Михайлинський цукровий завод — це сучасне підприємство високої потужності.

З ДОСТАВКОЮ ПО ОБЛАСТІ

ЦЕМЕНТ В МІШКАХ ТА НАСИПОМ,
Машинами та вагонами

БУДМАТЕРІАЛИ В АСОРТИМЕНТІ

ЗОДЧИЙ ZODCHIY.COM.UA

М.ВІННІЦЯ, ВУЛ. М.ЗЕРОВА, 15 (067) 430-64-96
М. ГАЙСИН, ВУЛ. СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ, 9 (067) 256-74-00

Продам земельну ділянку 30 соток, ідеально комфортне місце для проживання, пров. Катюкова, центральний водогін, садок більше 50 дерев, більше 10-ти горіхів, ідеально сплановано, вольтер сворітка 3 x 10. 067-252-69-68

Здам невелике приміщення в магазині, центр міста під офіс та інше. 067-757-89-25

ПРОДАЖ СВІЙСЬКИХ ТВАРИН

Продам кітну козу 3 роки та молоду козу 3 місяці. 096-901-80-09, 093-141-79-77

Продам корову українську чорно-рябу, тільна 7 місяців третім телям, молоко смачне, жирне, с. Сестринівка. 050-642-70-29

Продам теличку від доброї корови, віком від 10 місяців. Повна інформація по телефону. 096-173-98-30

ПРОДАМ

Пшеницю 097-453-44-53

Сіно люцерки в тюках. 097-587-92-52

Мікрохвильовка - 1200 гривень, можливий торг. 093-242-04-80

Тюки люцерни. 095-78299-86

Душову кабінку 097-758-68-58, 096-691-78-25

Коляску дитячу укомплектовану у відмінному стані, ванночка + підставка, велосипед дитячий. 097-131-00-72

Килим 2 x 3, швейну машинку, перину, соковижималку в доброму стані. 093-024-03-31

Тюки соломи. 067-929-72-46

Вугілля «Антрацит». 067-394-60-27

Електрообігрівач, велотренажер б/в. 096-561-68-94

Камеру морозильну «Днепр» на 4 шухляди в доброму стані. 063-268-23-01

Електрообігрівач, велотренажер б/в. 096-561-68-94

Перуку, шафу, крісло-кровать, банки різні, вазони, постільну білизну б/в та нову, валізу та інше. 093-884-86-66

Бензопилу «Гудлак», МТД німецьку, циркулярку, болгарку, дрель, буржуйку, електродвигуни різні, електропилу 2 кВт, водяні насоси різні, сервант-500 грн., картоплю насінневу «Мінерва», телевизор, комп'ютер, кукурудзу-1,5 т. 068-216-34-20

Козятинська РСТК ТСОУ (колишній ДОСААФ)

АВТОШКОЛА
запрошує

майбутніх водіїв на навчання категорії В, С та перепідготовку

м. Козятин, пров. Довженка, 6
2-07-64; 067-433-64-05; 073-428-25-75

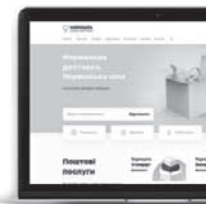
Передплати газету RIA Козятин онлайн на сайті Укрпошти

Швидко та без черг

Сплачує картою або за реквізитами

peredplata.ukrposhta.ua

УКРПОШТА

Мішки з під цукру. 063-280-43-28

Куточок кухонний б/в 2,20 x 1,3, витяжку б/в «ВЕКО». 067-493-93-04

Килим виробник Туреччина 3ч4 світлого кольору, бежевий, дитяча сукня вишиванка з 10 років, велосипед дитячий з 6 років. 097-131-00-72

ПРОДАМ ДРОВА
(граб, ясен, дуб)
рубані

063-398-67-27, 096-216-52-40

РОБОТА В ОХОРОНІ

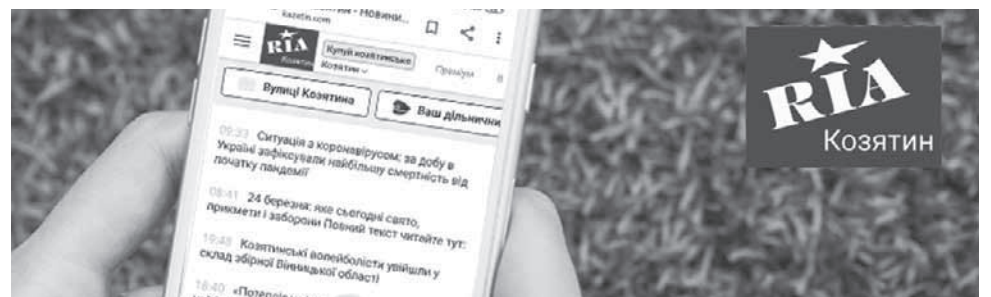
На постійну роботу потрібні чоловіки та жінки
З/П 350-700 грн/зміна без затримок

067-46-27-012
067-46-27-011

Горіхи, картоплю: дрібну, велику, посадкову, моркву, шерсть для пошиття валянок, котел комбінований газово-дров'яний, новий. 096-717-97-88

Тумбочки під TV - 2 шт., телевизор «Samsung», дві колонки, монітор, смарт приставку прошиту, тюнер б/в., є ютуб, фільми, трюмо б/в. 097-021-67-25

ДІАБЕТИЧНІ ТОВАРИ ТА ЗДОРОВЕ ХАРЧУВАННЯ

saharokshop.com
+38 067 460 02 44

НОВИНКА

Натуральні цукерки Кучерява Пастила з чорницею без цукру, 13 г **14⁰⁰**

Мармелад желейний без цукру Jelly Donuts зі смаком коли, 70 г **45⁰⁰**

Рідка Декстроза-гель зі смаком полуниці 1WW, 12 мл **56⁰⁰**

Медична Інформаційна ID-картка Гіпокартка **25⁰⁰**

Глюкометр Longevita Family + 50 тест-смужок + 50 ланцетів **885⁰⁰ 840⁷⁵**

АКЦІЯ

Голки Insupen 30G/8 мм для шприц-ручки **390⁶⁰**

Цукрозамінник зі стевії STEVIA у таблетках, 300 шт **185⁰⁰**

Батончик Pick Up без цукру карамель та мигдаль FitWin, 45 г **43⁰⁰**

Батончик FIZI без цукру Choco Crunch, 40 г **48⁰⁰**

АКЦІЯ

Подарунковий набір цукерок без цукру до Святого Миколая **380⁰⁰ 500⁰⁰**

□ Швейну машинку 1022 м б/в., швейну машинку 2м-22 в упаковці Подольськ, привод шв. машини 1022 м тип АОЛ-21-4 270V-220-380V, ферредо до ел. привода 1022 м-97, котел АОТВ-23,2 новий в упаковці, котел АОТВ 23,2 б/в, котел КС б/в. 097-081-81-94

□ Ел. двигун до бетономішалки фланцевий 220/380 V-128 об., ел. двигун 4,5квт-380V-1500 об., компресор ЗІЛ бак бензиновий, насос руля ЗІЛ, великі роги оленя. 097-081-81-94

□ М'який куточок у вітальню, або спальню 1,60 x 2,50 б/в. 067-151-26-11

□ Диван 1,90 x 90 б/в в доброму стані, фен для волосся новий, вазони «Алоє», «Сингоніум». 096-350-53-70

□ Моркву та буряк. 068-505-59-23

□ iPhone 11 Pro Max б/в. 068-436-19-81

□ Сіно люцерна с. Козятин, швейну машинку «Singer», «Подолка». 096-192-68-08

□ Бензопилу «Гудлак», GRUNHELM, циркулярку, болгарку, дрель, буржуйку, електродвигуни різні, електропилу 2 квт, велосипеди чоловічий та підлітковий, сервант 2 шт-500 грн., газ балон. 068-216-34-20

□ Куточок кухонний б/в 2,20 x 1,3, витяжку б/в «ВЕКО». 067-493-93-04

□ Телевізор, картини, тюль, килим, сумка на колесах, матрац новий, ваги 100 кг., шахма-ти, плитка 15 x 15, авт. стабілізатор напруги, кравчучка. 093-705-62-44

□ Тюки ячмінки, можлива доставка. 067-937-45-39

□ Картоплю велику 25 грн/кг., дрібну 7 грн/кг., буряк кормовий. 063-412-33-17

□ Спальня «Альбіна»: двоспальне ліжко, дві тумбочки, дзеркало з тумбою, дві шафи, ціна 7000 грн. 093-140-04-58

НЕРУХОМІСТЬ

□ Зем. ділянка 41 сот., з будівлею 6 x 16, госп. будівлями є світло та вода, вул. Подільська 114. 063-829-40-45

□ Будинок 66 кв. м., с. Козятин, вул. Подільська, зем. ділянка 34 сот., газ, вода, каналізація, госп. будівлі. 097-763-97-86, 063-630-96-77

□ Пів будинку с. Козятин, вул. Лісова 12, пічне опалення, гараж, хлів, 12 соток городу. 098-599-47-10

□ Зем. ділянка 14,5 сот., чорнозем, р-н ПРБ, криниця, контейнер. 068-781-40-19

□ Будинок 60 кв. м., центр, з усіма зручностями, три кімнати, центральне водопостачання та каналізація, на все встановлено лічильники, гараж, погріб, інтернет, 5 сот. городу, житловий стан, можливо під бізнес. 063-190-39-89

□ Будинок 6 x 9, м. Козятин, сарай, погріб, 18 сот. 099-177-44-87, 095-074-90-87

□ Зем. ділянка 41 сот., з будівлею 6 x 16, госп. будівлями є світло та вода, вул. Подільська 114. 063-829-40-45

□ Пів будинку, р-н Автостанції. 063-406-44-27

□ Будинок в с. Козятин, вул. Річкова, 12, госп. будівлі, газове та пічне опалення, криниця, зем. діл-ка- 24 сот. 098-520-43-79,

□ 2-х кімн. кв. в центрі міста, 1 пов., без ремонту. 093-512-94-64

□ 4-х кімн. кв. в центрі міста 1 пов. без ремонту. 063-298-50-37

□ Земельну ділянку 30 соток, ідеально комфортне місце для проживання, пров. Катюкова, центральний водогін, садок більше 50 дерев, більше 10-ти горіхів, ідеально сплановане, вольєр євросітка 3 x 10. 067-252-69-68

□ 3-кімн. кв., 8 поверх, центр, вул. Грушевського 23. 063-505-90-02

□ 2-кімн. квартиру. 063-385-82-02

□ Частина будинку, центр, м. Козятин, вул. Стуса 16/3. 093-439-85-13

□ Земельну ділянку під забудову/1-10 сот., 1-10 сот./ вул. Шептицького /пров. Фрунзе /на ділянках є гараж, криниця, садіві дерева, фундамент. 063-313-65-79

□ Будинок 60 кв. м., госп. будівлі, газ та пічне опалення, зем. ділянка 15 сот., с. Козятин. 096-192-68-08

□ Будинок цегляний 60 кв. м., 6 сот., криниця, гараж, сарай, літня кухня, вул. Отця Олександра 68. 097-603-03-63

□ Будинок с. Іванківці, зем. ділянка 46 сот., газ, вода, госп. будівлі. 068-838-63-23

□ Земельну ділянку 21 сот., або здам в оренду. 068-838-63-23

□ Земельна ділянка 26 сот., вул. Центральна 33, р-н стоматології 3-м Дента, підведений газ, електрика, каналізація, є криниця. 068-860-50-40

□ Будинок з усіма зручностями, госп. будівлями, вул. Подільська 12 а, с. Козятин. 096-370-88-14

□ Зем. ділянка 41 сот., з фундаментом для будинку, госп. будівлями гараж, сарай, літня кухня, проведено 3-х фазн. світло, вода, вул. Подільська 114. 063-829-40-45

□ Пів будинку 40 кв. м., р-н депо, провулок Кірова, газове та пічне опалення, сарай, погріб, літня кухня. 073-060-52-78

□ Земельна ділянка 11 сот., вул. Центральна 31, р-н стоматології 3-м Дента. 068-860-50-40

□ 4-кімн. кв., 78.2 кв. м., центр міста, третій поверх, жила. 073-003-80-13

□ 3-кімн. кв., 70 кв. м., центр, 3/9 ремонт, інд. опалення, гарне планування. 093-704-31-57

□ Будинок 80 кв. м., вул. Щорса, р-н ПРБ, інд. опалення, житловий стан, сарай, гараж. 093-704-31-57

□ Будинок 120 кв. м., двопов., два вида опалення, центральне водопостачання, ремонт, гараж, 7 сот. зем. ділянки, р-н училища. 093-704-31-57

□ Будинок 80 кв. м., гараж, сарай, два види опалення, 7 сот. зем. ділянки, вул. Щаслива. 093-704-31-57

□ 3-кімн. кв., р-н училища 5/5 ремонт. 093-704-31-57

□ 3-кімн. кв., 76 кв. м., чешка, 5 поверх, центр, інд. опалення, житловий стан. 093-704-31-57

□ Гараж в центрі міста з частиною будинку. 093-704-31-57

□ Частина будинку з гаражем в центрі міста. 093-704-31-57

□ Частина будинку-квартира вул. Центральна, 3 кімнати, косметичний ремонт, заг. площа 70 кв. м., газове опалення, усі зручності, сарай, погріб. 093-140-04-58

□ 3-кімн. квартиру. 066-098-73-50

□ Гараж в кооп «Жигулі». 096-775-98-74

АВТОМОТО

□ ВАЗ Калина 2007 р., бензин-газ. 067-120-60-33

□ Ford Mondeo 1994 р., газ-бензин. 067-120-60-33

□ Резина «Хамкун» з диском 195/65 R15 - 4 шт., диски «Чері Амулет»- 4 шт., резина з диском 265/70, 195/43/141. 096-192-68-08

ОКЕЙ
99.5 FM

Нова хвиля!

КУПЛЮ

□ Картоплю. 067-159-28-54

□ Пшеницю, ячмінь. 068-033-67-62

□ Неробочі, або розкомплектовані бензокоси, бензопили, млини, ел. двигуни. 068-216-34-20

□ 3-х тонний контейнер. 096-450-77-97

МІНЯЮ

□ Будинок 75 кв. м., 10 сот. землі, криниця, погріб, гараж на квартиру, або частину будинку. 068-753-34-61

□ 1-кімн. кв., 3 поверх на 2-3 кімн. кв., з доплатою. 093-704-31-57

РІЗНЕ

□ Віддаємо в добрі руки собаку, стерилізована вік 2 роки. 066-677-47-32

□ Віддам собаку 4 роки породи «Лайка» в добрі руки. 067-716-28-91

□ Шукаю роботу, жінка 50 років. 097-018-30-67

□ Здам будинок з усіма зручностями р-н ПРБ. 093-774-81-64

□ Здам в оренду земельну ділянку 21 сот. 068-838-63-23

ВТРАТА ДОКУМЕНТІВ

□ Втрачений диплом «Професійно-технічного училища №17» м. Козятин за професією «Чергова по станції» на ім'я Прокопчук Наталія Іванівна вважати недійсним.

□ Втрачено посвідчення багатодітної сім'ї на ім'я Васьківська Юлія Кирилівна, Васьківський Олег Миколайович, Васьківський Кирил Олегович вважати недійсним.

538388

Подати оголошення в газету RIA-Козятин дуже просто!

Для розміщення оголошення в газеті RIA зателефонуйте у відділ прийому оголошень. Оператори відділу допоможуть обрати рубрику, скласти текст оголошення, здійснити оплату.

✳ 067-68-78-940 ☎ 093-437-22-16

📞 095-088-58-62

Вартість публікації оголошень з 1 липня 2024

□ Продам, куплю, різне — 20 грн	□ Продаж свійських тварин — 60 грн
□ Авто Мото, нерухомість — 40 грн	□ Оголошення в рамці — 100 грн
□ Втрата документів — 100 грн	□ Фотооголошення — 150
□ Виділене оголошення — 50 грн	□ Робота, ремонт та послуги — 150 грн

Години прийому оголошень:

- пн, ср, чт, пт з 9:00 до 14:00
- вівторок з 9:00 до 14:00
останній день подачі оголошення
- субота і неділя - вихідний

